

Jegyzőkönyv

az Országos Köznevelési Tanács

2009. február 12-én, csütörtökön, 11 órai kezdettel,
az Oktatási és Kulturális Minisztérium (Budapest V., Szalay utca 10-14.)
101. számú tanácstermében megtartott
ülésétől

Napirend:

1. Előterjesztés az érettségi vizsga részletes követelményeiről szóló 40/2002. (V. 24.) OM rendelet módosításáról

Előadó: Csillag Márta főosztályvezető

Meghívott: Pósfai Péter elnökhelyettes (OH)

2. A Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetéséről szóló törvény 5. számú melléklete alapján

- 2.1 Javaslat az érettségi vizsgák és szakmai vizsgák lebonyolítása támogatási igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló OKM-rendeletre

- 2.2 Javaslat a minősített alapfokú művészetoktatási intézmények támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának részletes szabályairól szóló OKM-rendeletre

- 2.3 Javaslat az iskolai gyakorlati oktatás támogatása a szakközépiskola 11-12. évfolyamán igénylésének döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló OKM-rendeletre

- 2.4 Javaslat a minőségbiztosítás, mérés, értékelés, ellenőrzés céljára, valamint teljesítménymotivációs pályázati alap címen a központi költségvetés támogatási lehetőséget biztosít, a támogatás igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának részletes szabályairól szóló OKM-rendeletre

- 2.5 Javaslat az Új tudás, műveltség program keretén belül a sajátos nevelési igényű gyermekekkel foglalkozó gyógypedagógusok, valamint az osztályfőnöki feladatot ellátók támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló OKM-rendeletre

Előadó: Csillag Márta főosztályvezető

3. Az OKNT bizottsági elnökeinek beszámolója

Előadók: Bizottsági elnökök

4. Egyebek

Elnököl: Dr. Loránd Ferenc, az OKNT elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Varga Erzsébet (Magyar Gyorsírók és Gépírók Országos Szövetsége beszédgyorsíró szolgálat)

Az ülés résztvevői**Az Országos Köznevelési Tanács tagjai:**

Barlai Róbertné
Bátyai László
Dr. Cseh Sándor
Görbe László
Dr. Hadházy Tibor
Dr. Hunyady Györgyné
Dr. Iker János
Dr. Karlovitz János
Dr. Loránd Ferenc
Dr. Mihály Ottó
Dr. Nahalka István
Dr. Szabados Lajos
Szakács Mihályné dr.
Dr. Szebedy Tas
Dr. Szenes György
Dr. Szilágyi János
Dr. Vass Vilmos
Dr. Závodszy Géza

Meghívottak:

Csillag Márta főosztályvezető (OKM)
Pósfai Péter elnökhelyettes (OH)
Marosán Enikő (OKM)
Horváth Gréta (OKM)
Kosinszky Zsuzsa (OKM)

Tartalomjegyzék

Általános bevezető	6
<i>A szakképzés és a közoktatás viszonyáról folytatandó beszélgetés előkészítése</i>	6
<i>Az ülés napirendjének meghatározása</i>	15
1. Előterjesztés az érettségi vizsga részletes követelményeiről szóló 40/2002. (V. 24.) OM rendelet módosításáról	15
<i>Csillag Márta kiegészítése az írásos előterjesztéshez</i>	15
<i>Az OÉVB álláspontjának ismertetése</i>	16
<i>Hozzászólások</i>	17
2.4 Javaslat a minőségbiztosítás, mérés, értékelés, ellenőrzés támogatására, valamint teljesítménymotivációs pályázati alap igénylési és döntési rendszerének elszámolásáról és ellenőrzéséről szóló miniszteri rendelet tervezetére	21
<i>Szöbéli kiegészítés</i>	21
<i>Hozzászólások</i>	22
<i>Válasz az elhangzottakra</i>	28
2.1 Javaslat az érettségi vizsgák és szakmai vizsgák lebonyolítása támogatási igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló OKM-rendeletre	30
<i>Szöbéli kiegészítés</i>	30
<i>Hozzászólások</i>	31
<i>Válasz az elhangzottakra</i>	31
2.3 Javaslat az iskolai gyakorlati oktatás támogatása a szakközépiskola 11-12. évfolyamán igénylésének döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló OKM-rendeletre	33
<i>Hozzászólások</i>	33
2.2 Javaslat a minősített alapfokú művészetoktatási intézmények támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának részletes szabályairól szóló OKM-rendeletre	33
<i>Szöbéli kiegészítés az előterjesztéshez</i>	33
2.5 Javaslat az Új tudás, műveltség program keretén belül a sajátos nevelési igényű gyermekekkel foglalkozó gyógypedagógusok, valamint az osztályfőnöki feladatot ellátók támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól szóló OKM-rendeletre	33
<i>Szöbéli kiegészítés az előterjesztéshez</i>	33
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	34

<i>Válasz az elhangzottakra</i>	34
3. Az OKNT bizottsági elnökeinek beszámolói	35
<i>A Tankönyv és Taneszköz Bizottság elnöke, dr. Szabados Lajos</i>	35
<i>A Pedagógus-képzési és Továbbképzési Bizottság elnöke, dr. Iker János</i>	36
<i>A Digitális Tananyag Minősítő Bizottság elnöke, dr. Hadházy Tibor</i>	36
<i>A Szakképzési Bizottság elnöke, dr. Szilágyi János</i>	37
4. Egyebek	38

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 06 perc)

DR. LORÁND FERENC, az OKNT elnöke, az ülés levezető elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Tisztelettel köszöntöm a megjelenteket. Elnézést kérek a koloratúr fekvésű hangomért - megígérte alelnök úr, hogy segít nekem, amikor elfogy belőlem a szusz.

Szeretettel köszöntöm Csillag Mártát az OKNT ülésén. Emlékeztetőül mondom, hogy mielőtt ez a hivatalos napirend kiment volna, eredeti tervünkben szerepelt, hogy a minisztérium közoktatási kérdéseiről egy beszélgetést, egy előzetes napirendet be fogunk ide iktatni. Elmentem Mártához, hogy néhány problémát előzetesen megbeszéljünk. Ezek nem döntések, inkább olyan javaslatok, amelyekben jó volna, ha az OKNT álláspontját ismerni lehetne.

Megkérem Mártát, mondja el, körülbelül miről beszélgettünk, illetve miben egyeztünk meg.

CSILLAG MÁRTA: Talán önök is tapasztalják, hogy a sajtóban a szakképző intézmények tartalmi, illetve esetlegesen szerkezeti - közelebbről még nem ismerem - átalakításával kapcsolatos SZMM- és kormányzati tervekről lehet olvasni manapság, ez megjelenik a közbeszédben is. Tudjuk, hogy a szakképzési bizottság rendkívüli ülésén is foglalkozik ezzel a kérdéssel, ezzel összefüggésben, illetve a közoktatás tartalmi-szerkezeti kérdéseivel összefüggésben abban állapodtunk meg az elnök úrral, hogy szerencsés lenne nem az OKNT-ülés keretei között, hanem kevésbé formalizált módon egy vitát, egy szakmai beszélgetést lefolytatni annak érdekében, hogy végiggondoljuk, mi az OKNT álláspontja az iskolaszervezeti kérdésekről, a szakképzés mielőbbi beépítéséből a magyar közoktatás rendszerébe, a tíz évfolyamos, a nyolc évfolyamos általános iskola, a szakiskola problémáiról. Tehát iskolaszervezeti és tartalmi kérdésekről is egy szakmai vitát kezdeményezett az elnök úr. Arról beszélt velem, látjuk-e annak értelmét a minisztériumban, hogy az OKNT vagy az OKNT által delegált szakemberek összejöjjenek, és egy szakmai beszélgetés keretében végiggondolják a válaszaikat azokra a kihívásokra, amelyek nyilván előbb-utóbb valamilyen formalizált formában is megjelennek itt az elkövetkező időben.

Azt gondolom, ennek nincs akadálya, sőt, ez egy szerencsés munkaforma lenne, és én felajánlottam ennek megszervezéséhez a segítségünket. Ha az OKNT úgy gondolja, hogy szívesen venné, ha az elnök úr úgy gondolja, hogy elindítja ezt a szakmai beszélgetést, felajánlom együttműködésünket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Erre a beszélgetésünkre Mártával úgy került sor, hogy emlékeztek rá, arról volt szó, hogy az iskolaszervezeti kérdések úgy kerülnek napirendre, hogy az egész komprehenzivitás probléma a köré a szabályozás köré csoportosult, hogy nem lehet hátrább vinni a szakképzést, tehát nem lehet a nyolcadik osztályt kitolni tízre, holott az összes nemzetközi tapasztalat is a mellett szólna, hogy egységes általános műveltséget nyújtó 10 évfolyamos iskola legyen, és az után nyíljon szét a rózsa kívánatos irányában a képzési rendszer. Ez a németeknél így van, közelről tudom, hogy ennek megvannak a maga tradíciói.

Miután azonban ez iskolaszervezeti kérdés, továbbá mert az iskolaszervezeti kérdés munkaerő-gazdálkodási kérdéseket is érint, nem volna célszerű, ha ebben a közoktatás önmagában, a szakképzés szakembereinek meghallgatása nélkül bármilyen álláspontot elfoglalna. Ebből kiindulva gondoltunk arra - és ebben egyetértettünk Mártával -, hogy jó volna, ha meg

tudnánk egyezni, legalábbis ki tudnánk cserélni az alternatívákat, hogy hogy lehet azt a kritikus 9-10. évfolyamot, amely a szakképzés jelenlegi rendszerében is az általános képzésnek van fenntartva, úgy beintegrálni az általános képzés szakaszába, hogy tulajdonképpen az első szétágazási vagy ütelágazási csomópont a 10. évfolyam végén legyen.

Tudom, hogy ez nagyon sok egyéb kérdést is fölvet, és jó volna körbeülni egy asztalt, és erről egy jót tanácskozni, beszélgetni. Nem azzal a szándékkal, hogy ennek a végén okvetlenül valami hivatalos határozatnak kell jönnie, hanem viszonylag kötetlen formában. Ez volt a javaslat.

Kérlek, szóljatok hozzá, hogy egyetértetek-e ezzel vagy sem. Parancsolj!

DR. SZILÁGYI JÁNOS: Nagyon örülök ennek a javaslatnak, ennek a kezdeményezésnek, és annak, hogy a minisztérium is proaktív ebben, tehát próbál elébe menni ezeknek a kérdéseknek. Nagyon komoly viták vannak ebben a témakörben. Ahogy Márta is mondta, a közbeszédben is nagyon benne van. Nagyon sok szereplője van ennek a témának: a gazdaság, a szülők, az oktatás, a foglalkoztatáspolitiká, a társadalom, és gyakorlatilag az érzékelhető - nekünk ma volt munkabizottsági ülésünk, mert bevettük a munkatervünkbe, hogy március 12-én OKNT-ülés elé megyünk egy anyaggal. Egy vitaanyagot összeállítottunk, Szenes Gyurival majd véglegesítjük.

Olyan kérdések vannak, amiket ki kellene beszélni, mert úgy érezzük, hogy egy kicsit a szőnyeg alá került. Éveken keresztül valahogy ott volt, de néha-néha előkerült. Nyilván nagyon sokféle megközelítése lehetséges, és jó lenne, ha megjelenne az OKNT megközelítése is, és ebből valamiféle konszenzus kialakulhatna. Konszenzus nélkül nem lehet elmozdulást elérni. Nyilván majd kell egy politikai konszenzus is ebben a kérdésben, de el kellene indítani ezt a dolgot, ezért én nagyon pozitívnak tartom.

A munkabizottság is maximálisan felajánlja együttműködési készségét.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szenes, utána Mihály Ottó.

DR. SZENES GYÖRGY: Ez egy évtizedes probléma. Az oktatási törvény, a Nemzeti alaptanterv beindulása óta, 1998-tól kezdődően, több mint egy évtizedes probléma. A szakképzés nem találja a helyét ebben a rendszerben. Mi most kísérletet tettünk arra, hogy egy nagyon rövid helyzetkép után a változtatásokra és egy kicsit az iskolaszervezetre vonatkozóan is letegyünk egy javaslatot. Ez az anyag gyakorlatilag 80 százalékos készütségben van. Véglegesíteni szeretnénk.

Nagyon fontosnak tartanám, hogy ezen a tanácskozáson ne csak OKNT-tagok vegyenek részt, hanem a gazdaság szereplői is el tudják mondani a véleményüket arról, hogy látják a szakképzés helyzetét, milyen kiutat látnak belőle.

Konszenzust, azt kell mondanom, elképzelni sem tudok, mert elég távol vannak egymástól az álláspontok. Egy jó beszélgetést, egymás véleményét megismerni, tolerálni tudó tanácskozást, megbeszélést el tudok képzelni, és aztán megint dönteni kell. Tizenöt évvel ezelőtt sem volt konszenzus, és döntött az oktatáspolitiká. Most egy megváltozott helyzet van, látjuk annak a döntésnek az eredményeit - most ismételtent dönteni kell az oktatáspolitikának. De abban reménykednünk naivitás volna, hogy konszenzusra fogunk jutni ebben a dologban.

Nem tudom, hogy ezt egy külön időpontban gondoljátok-e, mert ez benne van az OKNT munkatervében, március 12-én, és én teljesen jónak látom ezt az időpontot. Különösen, hogyha még más anyagok is készülnek, amik vitathatók. Az még jobb lenne, de ha csak ez az egy van, és

ennek mentén kezdünk tapogatózni, az is egy jó megoldás. Március 12-én, ha nincs más égető problémánk, szenteljünk erre egy egésznapos ülést azzal, hogy kibővítsük az OKNT-t, meghívunk elsősorban a Szociális és Munkaügyi Minisztériumból valakit és a gazdaság, a munka világából is egy-két prominens személyiséget. Én ezt gondolnám megoldásnak. Attól félek, elég nehéz olyan ülést összehozni, ami ettől eltérő időpontban lenne.

ELNÖK: Ottó!

DR. MIHÁLY OTTÓ: Csak megerősíteném: nagyon fontosnak tartanám, hogy foglalkozzunk ezzel a kérdéssel. Nyilván tágabb összefüggésben, de teljesen egyetértek azzal, hogy ez legyen a központi problémája ennek a beszélgetésnek.

A megoldást, hogy hogyan csináljuk, kicsit másként látom, mint ahogy Gyuri elmondta. Azt gondolom, nagyon jó dolog, hogy készül ez az anyag. Kérdés, tudunk-e mellé tenni egy másikat. Egy olyat, amely ha nem is minden vonatkozásban, de alternatíváját jelenti ennek, esetleg egy más szempontú megközelítést ugyanennek a dolognak. Ezt a két anyagot kellene együttesen odaadni, mielőtt leülünk beszélgetni.

Kik üljenek le először beszélgetni? Azt gondolom, hogy nem hivatalosan első menetben az OKNT. Az első menetben nem kellene kitágítani a problémakört, hanem egy kicsit magunk között lenne jó végiggondolni ezt a dolgot. Utána már egyetértek azzal, hogy esetleg az OKNT támogatásával vagy iniciálásával csináljunk egy OKNT-n túllépő, valóban a többi érdekeltet is bevonó beszélgetést. De azt fontosnak érezném, hogy ebbe mi úgy menjünk bele OKNT-ként, hogy azért egy kicsit magunk tisztázzuk, mit gondolunk, egyúttal tájékozódjunk is ebben a dologban. Rengeteg anyag és rengeteg elképzelés „szaladgál”, meg folyamatos ágyúlövések történnek ebben az ügyben. Mi magunk informálódjunk, mielőtt szembesülünk más tárcák vagy más érdekcsoportok véleményével.

Első menetben van egy anyagunk tehát, ami elkészül egy meghatározott időpontra. Ezzel együtt esetleg végig kellene gondolni, vagy annak megvitatása után készíteni egy olyan anyagot, ami úgymond másként néz rá a dologra, ezért másokat helyez központba. Ennek alapján lehetne leülni beszélgetni - egyelőre én azt gondolom, hogy az OKNT-nek és a minisztériumnak. Amikor azt mondom, hogy az „OKNT”, azt gondolom, hogy a minisztérium képviselőivel együttesen, mondhatnám, hogy a közoktatás álláspontjának, nézőpontjának, problémalátásának a tisztázása érdekében. Ez fontos.

Van ugyanis egy nagyon erőteljes látásmód, ami jön a másik minisztérium részéről, igen keményen és sok vonatkozásban leegyszerűsítve. Van egy, ami úgy lassan kikristályosodott, amiben a felhasználók érdekrendszer kezd kikristályosodni: igen hamar egyet tudtak érteni maguk között ebben a dologban, és lobbyerejükénél fogva igen erős hatást tudnak gyakorolni a politikára. Ez is teljesen egyértelmű. Jó lenne tehát, hogyha a közoktatás szétnézne, és megfogalmazná, hogy tulajdonképpen mit gondol erről az egész dologról, beleértve, hogy kívül vagy belül a szakképzés. Ha félig kívül, akkor mi van kívül, és mi van belül? Mert jelenleg valami ilyen helyzet van ebben a dologban.

Én ezt javaslom a magunk számára, és egyébként borzasztóan fontosnak tartanám.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Karlovitz János!

DR. KARLOVITZ JÁNOS: Én a kötetlen beszélgetésnek örülök nagyon - már régóta javaslom, hogy ülünk le ilyen témákban, és remélem, hogy ez egyik témája, nyitótemája lesz ezeknek a kötetlen beszélgetéseknek, de folytatjuk majd más témákkal is. Ahová nyúlunk, mindenütt problémákat látunk, és a legjobb ezeket a hivatalos OKNT-üléseken kívül is megbeszélni. Ha rajtam múlna, én azt csinálnám, hogy minden második hét jegyzőkönyves OKNT, és minden negyedik héten szabad beszélgetés, függetlenül attól, hogy mennyien vagyunk. Tehát többször iktatnék be ilyen kötetlen beszélgetéseket.

ELNÖK: Závodszy Géza!

DR. ZÁVODSZKY GÉZA: Nyilván mindannyian hívei vagyunk mindenféle szakmai beszélgetésnek. Ez nem lehet kérdés.

Én egy dolgot szeretnék mondani. Bármennyire a közoktatást képviseljük, és valóban jó volna, hogy a közoktatás minőségéről és mindenféle fejlesztésről beszéljünk, a szakképzés - nem érték hozzá, csak bizonyos, tényleg szerény tapasztalatai vannak - sajnos nem elsősorban közoktatási kérdés. Csak arra utalok, hogy vannak lobbyk, de azt hiszem, ez sokkal súlyosabb összefüggésekről szól. Szerintem ez nagyon súlyos társadalompolitikai kérdés is - nem tudom, világos-e, hogy mire utalok -, hogy kinek adunk, minél előbb és milyen szakmát, ahol a kézművesség és nem a verbális, elméleti ismeret, bármennyire az volna az ideális, hogy csak érettségi után legyen szakképzés. Ezt az egyet szerettem volna képbe hozni, hogy nem egyszerűen lobbyszempont, hanem súlyos társadalmi kérdés, ha valaki azt mondja, miért ne lehetne nyolc általánossal szakmát tanulni.

DR. MIHÁLY OTTÓ: Társadalompolitikai kérdésekben mindig lobbyzás zajlik - úgy lesz belőle politika.

DR. ZÁVODSZKY GÉZA: Az már a torzulása.

DR. MIHÁLY OTTÓ: Nem biztos!

ELNÖK: További hozzászólás? Görbe úr!

GÖRBE LÁSZLÓ: Szeretném megfordítani Mihály Ottó sorrendjét: én először gondolom a beszélgetést, az ismerkedést minél szélesebb körben, és utána foglaljuk állást. Úgy gondolom, ha kialakítunk egy álláspontot, mindig vitatkozni fogunk. Ezzel szemben én azt gondolom, először talán egy széles körű beszélgetés, és utána alakítson ki álláspontot az OKNT.

DR. HUNYADY GYÖRGYNÉ: Nekem egy kérdésem van. Nem tudom pontosan, miről beszélünk - de ez az én hibám. Arról beszélünk-e, arról akarunk-e majd beszélni, hogy a szakképzés helye a magyar közoktatásban, iskolarendszerben, vagy pedig, amit elnök úr is mondott, hogy az iskolarendszer kérdései, problémái, benne a szakképzéssel? Ez most nem szójáték: ez nagy különbség. Az iskolarendszernek, a mostani problémáknak biztosan az egyik súlypontja vagy neuralgikus pontja a szakképzéssel való viszonya, de távolról sem ez az egyetlen problémája. Még azt sem mondhatnám, hogy nem hasonló súlyú problémái vannak az

iskolarendszernek, a magyar közoktatás rendszerének. Arról is akarunk-e beszélni, vagy „csak” erről, hiszen úgyis fogja majd érinteni a többi problémát is?

Ez különbség abban is, hogy milyen anyagokat készítünk, hogy kiket hívunk meg, hogy mire terjeszkedünk ki. Én a szűkebb vagy a szakképzést középpontba helyező vitának lennék a híve, szerintem talán arról is van szó. Nem lehet egyszerre mindent. De ha igen, akkor más problémákról is legalább olyan nagy súllyal kell beszélnünk.

DR. SZENES GYÖRGY: A két utolsó hozzászólóhoz szeretnék egy picit kapcsolódni, és javaslatot tenni. Én is úgy gondolom, hogy a közoktatás és a szakképzés kapcsolatáról kell ebben a dologban beszélni. Biztos, hogy érinteni fogjuk az általános iskolát is ebben a dologban, annak a funkcionális és diszfunkcionális működését, de én azt gondolom, hogy elsősorban a közoktatás és a szakképzés kapcsolatát. Mert ha ezt tovább nyitjuk, nagyon hosszú és nagyon parttalan megbeszélés lesz.

A másik dolog, hogy hogyan szervezzük. Én annak a híve vagyok, amit Görbe Laci mondott. Nagyon fontos lenne számunkra - számomra is, aki azért a szakképzésben élek évtizedek óta, de a többségünk mégsem -, hogy más nézőpontokat is meghallgassunk, mielőtt valamiféle OKNT-álláspontot alakítanánk ki. Azt gondolom, hogy a tisztelt tanács többségének nincs kellő ismerete a szakképzés helyzetéről, csak a közoktatás vonulatát ismeri, és számos más részét sokkal kevésbé. Ezért én nagyon fontosnak tartom, hogy mielőtt kialakítanánk az OKNT álláspontját, legalább hallgassuk meg azoknak a más szereplőknek a véleményét, akik a szakképzést befolyásolják - ha egyetértünk velük, ha nem.

DR. SZILÁGYI JÁNOS: Természetesen azzal kiegészítve, hogy ha mi a közoktatás és a szakképzés helyzetét vizsgáljuk, akkor nem tudok elvonatkoztatni azoktól a kérdésektől, amelyek például a szakmunkássá válás vagy a fizikai szakmák társadalmi presztízsének a leértékelődésével kapcsolatosak. Ezek a közbeszédben benne vannak, nem lehet hermetikusan elzárni ezektől a kérdésektől. Ahogy nyilván azt sem lehet elválasztani, hogy a szakképzés tanügy-igazgatási és foglalkoztatáspolitikai kérdés is.

Ezért tartom nagyon fontosnak, hogy sokféle nézőpont, sokféle vélemény jelenjék meg, hogy a szakképzés szereplői el tudják mondani, meg tudják fogalmazni a véleményüket. Azt gondolom, hogy ettől a vitától csak gazdagabbá válunk, és esetleg ami véleményünk is finomodik ezen keresztül. És akkor el tudjuk kerülni a csapdahelyzeteket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kati!

BARLAI RÓBERTNÉ: Én csak azt kérdezem, rákérdezhetek-e, hogy mi a lényege ennek. Mert a szakképzésben elég sokat dolgozom szakértőként is, és azt látom, hogy nagyon sok olyan program van, ami viszont leviszi bizonyos szakmáknál a képzési lehetőséget a kilencedik évfolyamtól. Erről van szó tulajdonképpen, hogy visszahozni a képzést részben azoknál a tanulóknál, akik a közismereti tárgyak miatt menekülnek az iskolából. Arról van szó, hogy információkat szerezzünk. Ez egy nagyon fontos, hogy nemcsak tájékoztató anyagok kellenek, hanem tapasztalatok azokból a szakképző intézményekből, ahol dolgozunk, és tulajdonképpen ezt látják a pedagógusok nagy problémának.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Vass Vili!

DR. VASS VILMOS: Egyetértek azzal, hogy más szempontból, több szempontból nézzük meg ezt a problémát. Számomra ez abszolút nem zárja ki azt, hogy alternatív anyagok szülessenek ebben a kérdésben - ahogy Mihály Ottó fölvetette. Nagyon szorgalmaznám, hogy többféle megoldás, többféle javaslat szülessék, hiszen a diagnózist elég régóta tudjuk, látjuk a problémákat. Amennyiben többféle megoldás, többféle anyag születik, úgy gondolom, hasznosabb lesz a megbeszélés.

ELNÖK: Én szeretném visszakanyarítani a dolgot a kiinduláshoz. Lényegesen nagyobb társadalompolitikai kérdésnek tartom, az összes konzekvenciáival, mint egy iskolaszervezeti kérdésnek. Ha ugyanis úgy döntünk, hogy a kilencedik évfolyamtól kezdve vezessük be a szakképzést, akkor tizennégy éves korban eldöntjük a gyerek jövőjét. Tudom, mert nem most jöttem a hathúszassal, hogy vannak ilyen törekvések, és e mögött biztosan vannak érvek is. A dolog lényege: a mögött a kérdés mögött, hogy ez a szerkezet hogy alakul, tág kapuk nyílnak a társadalompolitikai konzekvenciákra, azoknak a gyerekeknek a jövőjére, akikről egy bizonyos időpontban elég karakterisztikus döntés születik. Ezzel kapcsolatban az egyik koncepció, ami a közbeszédben forog, hogy ez tíz évfolyam előtt ne történjék, meg a szakképzés jelenlegi szerkezetében is már az a tény, hogy a 9-10. évfolyamot egy általános képzés súlypontjával létrejött képzésnek tartják, jelzi, hogy itt az a bizonyos karakterisztikus szakképzés a 11-12. évfolyamon kezdődik. Előtte inkább felkészítés van arra, hogy ennek a két vagy három szakképző évfolyamnak a fogadókészsége a gyerekekben meglegyen.

Én tehát azt gondolom, ne kössük meg magunkat egy ilyen beszélgetésnél abban, hogy melyik aspektust tartjuk most döntőnek. Ez ott alakulhat. Azért beszélgetés. És azért nem céloznék meg a végére egy olyan outputot, hogy akkor most megjelenik egy betű szerint konszenzusos vagy nem konszenzusos - akkor kettő - dekrétum, amelyet nyilvánosság elé tárunk, hogy ezt az egeret szülték a hegyek. Én azt gondolom, érezzük mindannyian a nagy társadalmi felelősségét ennek a problémának, vonjuk be az összes olyan felet, akik megfelelő, meghatározott érdekeket tudnak ebben a beszélgetésben artikulálni. Hallgassuk meg egymást, és okosodjunk egymástól! Én ezt látom célszerűnek, és nem okvetlenül látok a végén egy sajtókommunikét.

Ottó?

DR. MIHÁLY OTTÓ: Nagyon röviden. Természetesen értem az ellenvetéseket. Az én kiindulópontom az volt, hogy én nem szeretek úgy menni egy másik nagy-nagy konszernnel való tárgyalásra - amely éppen a mi konszernünk egyik nagy területére tesz ajánlatot, a részvények jelentős részére, azaz a szakképzésre -, hogy előtte belül nem tisztázzuk, hogy ennek a konszernnek mi az álláspontja ebben a dologban. Csak ezért mondtam, hogy először magunk között. Nem azért, hogy utána ne legyen nyitott mindenre, ami a másik oldalról jön. Csakhogy itt alapvetően arról van szó, kié legyen a szakképzés. A többi mind-mind következmény. És hogyha fordítottan jönnek a logikák, mégis az a lényege, hogy akkor el kell venni. Hogyha elindulhat kilencedik osztályban, akkor kell a szakképzést elvinni onnan. Hogy ez tizennégy éves korban történik, és ilyeneket kimondanak egy minisztérium részéről, és közben nem tudják, hogy a magyar gyerekek jelentős része hétéves korában megy be az iskolába, tehát még nem végezte el az általános iskolát, amikor már be akarják vinni a szakképzésbe, az egy más kérdés. De ez azt jelenti, hogy magunk között legalább tisztázzuk, tulajdonképpen miről is szól ez a dolog.

De ha úgy gondoljátok, hogy először menjünk el velük a kávézóba, és ismerkedjünk velük, anélkül, hogy tudnánk, ebbe a dologba mi hogyan és miképp akarunk belépni, hát legyen úgy! Én ugyanazt gondolom, amit ti, hogy a dolog kívülre megy, és a legfontosabb részei kívül is esnek a közoktatás keretén. Ezt elfogadom. De tudni kell, hogy a közoktatásnak milyen érvrendszere van, még akkor is, ha utána azt kell mondani, hogy ezek az érvrendszerek a jelenlegi helyzetben nem kellő erővel rendelkeznek, vannak náluk fontosabb, erős érvrendszerek.

Ez a testület a közoktatás testülete. Tudomásom szerint klasszikusan volt olyan állapot, amikor a szakképzés a közoktatás egyik legfontosabb részterülete volt, ha úgy tetszik. Ezek értelmezésbeli kérdések. Ha mi nem tisztázzuk, és úgy megyünk bele egy ilyen beszélgetésbe, akkor nekem ez egy kicsit furcsa. De, mondom, én csak elmondom a szempontjaimat. Én úgy szeretek leülni tárgyalni egy ilyen dologról, ha fel akarnak vásárolni, hogy előtte tisztázom, hogy a saját igazgatótanácsomban mégis mi az alaphelyzet: megvették-e már egy csomót közülünk, vagy csak egyet-kettőt.

Köszönöm szépen.

DR. SZILÁGYI JÁNOS: Amikor Svájcban voltam, elmondták, hogy egy szakképzési reformot hogyan valósítottak meg. Két évig lefolytattak egy társadalmi vitát, ezt követően két évig felkészültek ezekre a változásokra, jogszabályi előkészítés folyt, majd ezt követően öt év volt a bevezetés. Lehet, hogy nekünk ennyi időnk nincs, sőt, biztos vagyok benne, hogy nincs, de azt gondolom, nem lehet megspórolni azt, hogy ezeket a dolgokat megvitassuk, kibeszéljük. Abban sem vagyok biztos, hogy olyan nagyok a távolságok a különböző megoldási módok között, mint ami már itt megjelenik. Azt gondolom, nem szerencsés, ha már preconcepció szerint ezeket a távolságokat anticipáljuk. Várjuk meg, nézzük meg ezeket az anyagokat! Örülnék, ha minél több ilyen alternatív anyag lenne, mert ezek nyilván a jobb megoldás felé visznek bennünket, és örülnék neki, ha minél több ilyen vitaanyag születne, és ebből nyilván kialakulhatna valamiféle irány. Nyilván én sem vagyok annyira naiv, hogy azt mondjam, abszolút egyetértés és mindenben konszenzus, de gondolom, a diagnózisban viszonylag könnyen közös nevezőre lehet jutni. Nyilván a megoldási módokban már többféle alternatíva lehetséges. Azt gondolom, ezek is valahol konvergálhatnak, és én ebben bízom. Ebben a tekintetben optimista vagyok. Köszönöm.

ELNÖK: Görbe úr!

GÖRBE LÁSZLÓ: Úgy gondolom, hogy a szakképzés valami módon a közoktatás része, legalábbis részben - hiszen nyilván van felnőtt szakképzés is. Másrészt, visszatérve arra, amit elnök úr mondott, az a tapasztalat, hogy a 8-10. évben a rendszerből esnek ki gyerekek, akiknek nem a gimnáziumra vagy az egyetemre, hanem a szakképzésre sincs esélyük. Ezt is lassan föl kellene mérni, hogy vannak, akik a rendszerből teljesen kiesnek. Vajon nem tudnánk-e ezeket valahogy megfogni?

DR. KARLOVITZ JÁNOS: Csak két költői kérdést teszek föl. Nem tartjuk lehetségesnek, hogy valahová több jó út vezessen, egymással párhuzamosan? Muszáj midig egy utat keresni?

A másik költői kérdésem: megérem-e valaha, hogy tényleg pluralista módon tudjunk gondolkodni, és elfogadjuk a pluralista iskolát?

ELNÖK: Mielőtt ezekbe a magaslatokba emelkednénk, azt javaslom, hogy zárjuk le. Nem egyszerűen ezzel a felsóhajtással, hogy végre a végére értünk, hanem egyezzünk meg abban, hogy az OKNT következő ülésén erre szánjunk időt. Úgy tudom - ha jól füleltem, amikor beléptem a szobába -, a szakképzésnek van valamilyen anyaga.

DR. SZILÁGYI JÁNOS: Gyakorlatilag készen van.

ELNÖK: Ezt hozzátok ide, nézzük meg, és ki-ki foglaljon állást, mondja el a véleményét. Én nem vagyok annyira optimista vagy naiv - ezt Ottóval kapcsolatban nem nagyon szívesen használom, mert kettőnk közül mindig én voltam a naivabb, ő volt a realistább -, hogy azt gondoljam, hogy az OKNT-nek mint Köznevelési Tanácsnak van vagy lesz ebben valami egységes álláspontja. Nem is tartanám okvetlenül jónak. *(Dr. Mihály Ottó: Csak tudjam!)* Így van! Nem is okvetlenül testületi álláspont kell, csak jól beszéljünk. Akkor én elfogadom azt a javaslatodat, ha egyetértetek vele, hogy először az OKNT a saját berkeiben beszéljessen erről a kérdéstről március 12-én, azon előterjesztés alapján. Nem az kell legyen a vége, hogy az OKNT elfogadja azt az előterjesztést, és OKNT-határozati rangra emeli, hanem a jelentés kapcsán fölmerülő problémát olyan szélességben, amilyen szélességben a jelen lévők majd szükségesnek tartják, megbeszéli.

DR. SZENES GYÖRGY: És akkor nem akarunk senki külsőt? Értem ez alatt a minisztériumot, az ipartestületet, a Gyáriparosok Szövetségét, olyanokat, akik... Én hiszem, hogy a szakképzés a közoktatás része, csak több oldalról determinált.

ELNÖK: Tudod-e vállalni, tudjátok-e vállalni, hogy a listát, akiket meg kell hívni, rendelkezésünkre bocsátjátok, átadjátok Kosinszky Zsuzsának, ő pedig azokat a hölgyeket-urakat meghívja? *(Dr. Szenes György: Igen.)*

DR. MIHÁLY OTTÓ: Én változatlanul opponálok ezt a dolgot. Azért opponálok, mert ez egy más értekezés. Ebben az esetben nem arról lesz szó, hogy mi egymás között eszmét cserélünk, hanem elkezdünk reagálni arra, amilyen vélemények lesznek. Mindkettő nagyon jó, abban is nagyon szívesen részt veszek - nem erről van szó. Arról van szó, hogy nekem ez egy következő lépés. *(Dr. Szenes György: Dönteni kell.)* Egy következő lépés. A nélkül nem ülök le külső - és ha mindenkit idehívunk, majdnem azt mondhatom, bizonyos mértékben külső dominanciájú - dologban, amikor még nem ültünk le mi megbeszélni. Csak ezt szeretném. Utána csináljuk tovább!

ELNÖK: Világos. Szavazásra teszem fel a kérdést. A következő nem állítás, nem a véleményem, csak a szavazásra felkínált alternatíva:

A március 12-ei ülés maradjon az OKNT keretén belüli megbeszélés, ennek a problémának a kötetlen megbeszélése. Nem azzal az ígérvénnyel, hogy erről egy verbalizált, szövegszerű határozatnak kell a végpontján lenni.

Aki azzal ért egyet, hogy ez a saját berkeinkben legyen egy kötetlen, szabad beszélgetés, tegye föl a kezét! *(13)* Ellenvélemény? Aki azt mondja, hogy már erre hívjunk meg... *(4)* Tartózkodás? *(1)*

BARLAI RÓBERTNÉ: Viszont kapjuk meg, ha vannak olyan anyagok. Akár akire gondoltatok, hogy meghívni, ha van vélemény, másik álláspont, ezeket kapjuk meg.

DR. SZILÁGYI JÁNOS: Az OKNT ülése nyilvános, nem? Hogyha valaki akar, eljöhet. Nem mondhatjuk, hogy nem jöhet.

ELNÖK: Ravasz kérdés.

DR. SZILÁGYI JÁNOS: Vagy azt kell mondani, hogy zárt ülés. *(Zaj.)* Hogyha valaki be akar jönni, nem mondhatjuk, hogy nem jöhet.

KOSINSZKY ZSUZSA: Ha bejelentkezik időben.

ELNÖK: Elnézést kérek, volt olyan konnotációja annak, amit én mondtam, hogy az aytónál alabárdosok fogják a nem tagokat elutasítani? Nem volt. Az más dolog, hogy ide bárki bejöhet, akár az utcáról, és végighallgatja, ha jobb dolga nincs, és más dolog, hogy meghívjuk-e mint Országos Köznevelési Tanács, tanácskozási joggal. A javaslat csak arra szólt, hogy erre az első ülésre, amit most megszavaztunk, még nem hívunk, de nagyon örülünk, hogyha jönnek, érdeklődnek.

DR. SZENES GYÖRGY: Felvetődött még, hogy más is csinál anyagot. Lesz ilyen, vagy csak erről vitatkozunk? Szó volt arról, hogy jó lenne más nézőpontokat is.

DR. MIHÁLY OTTÓ: Én fenntartom, hogy ezzel nem szabad megállni. Én úgy gondolom, hogy ez csak a kezdete a dolognak, isten ments, hogy itt megálljunk!

DR. NAHALKA ISTVÁN: Ottó, vállald el - én szívesen segíték!

DR. SZENES GYÖRGY: Az vetődött föl, hogy készül a bizottság által egy anyag, és többen mondtátok, hogy jó lenne, ha más, alternatív javaslatok is megjelenének.

DR. MIHÁLY OTTÓ: Nem tudom, mire hozzak alternatívát.

DR. SZILÁGYI JÁNOS: A saját alternatívádat szívesen látjuk.

DR. MIHÁLY OTTÓ: Lehet, hogy ugyanaz, amit ti mondtok!

DR. NAHALKA ISTVÁN: Barlai Kati kérte, hogy akkor mondjuk meg, miről beszélünk. Itt nemcsak arról van szó, hogy van egy jelenlegi helyzet, és azzal szemben egyre inkább megfogalmazódik egy olyan, hogy a szakképzés legyen visszahozva a kilencedik évfolyamra, hanem egy harmadik is van - ami természetesen nem azonos a jelenlegivel -, amelyik a másik irányba mozdul el, és a komprehenzivitás feltételeit akarja biztosítani legalább a tizedik évfolyamig. Ma ez nincs biztosítva, mert a törvény határozottan leírja, hogy nyolcadik osztály után mindenféle iskolatípusban, ami létezik a magyar iskolarendszerben, el kell ágaznia a képzésnek. Magyarán, itt van a jelenlegi helyzet, van az a törekvés, hogy lehozni a szakképzést a

kilencedik évfolyamra, és van a komprehenzivitás. Lényegében Loránd Ferenc is ezt mondta a legelején. Ez gyakorlatilag egy új koncepció, amit valóban le kellene írni. Én benne vagyok, szívesen írok ilyesmit.

ELNÖK: Mihály Ottó, besegítesz? *(Dr. Mihály Ottó: Persze, megbeszéljük.)* Köszönöm szépen. Akkor ezt lezártuk, tudjuk, hogy miről fogunk egy hónap múlva tanácskozni.

Akkor most az előre kiküldött napirend megszavazása következne. Van-e eltérő javaslat az írásban megküldött napirendhez képest? Barlai Katinak már volt.

BARLAI RÓBERTNÉ: Előre jeleztem elnök úrnak, hogy szeretném, ha a 2.4 pont a 2. után jöhetne, mert a PAT-nak lesz ülése kettőtől. Én erre fölkészültem, de ha nem szavazza meg az OKNT, akkor írásban küldöm el a véleményemet. Fontosnak tartom, mert azt látom, hogy a költségvetésből az iskolafejlesztésre ez a rendelet ad lehetőséget.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Látja valaki akadályát annak, hogy Kati javaslatának megfelelően ez a napirendcsere megtörténjék? *(Nincs ilyen jelzés. - Közbeszólás: Sőt!)* Karlovitz úr!

DR. KARLOVITZ JÁNOS: Én a harmadik pontot irreálisnak tartom, hogy az OKNT bizottsági elnökök beszámolóit, mert legalább négy van, és mindegyik nagyon fontos. Nem volna jó, ha ennyire hátra tennék. Gondolom, ez lehet egy másik ülés komolyabb témája.

ELNÖK: János, ha jól értem, az a javaslatod, hogy ezt vegyük ki most a napirendből, maradjanak az eredetileg ezen kívül szereplők, és utána tüzzük ki ezt egy másik időpontra. Ez a javaslatod?

DR. KARLOVITZ JÁNOS: Illetve esetleg egy-két bizottsági elnököt, aki felkészült, hallgassunk meg, de aki nem hozott ma anyagot, kár lenne erőltetni. Legalább négy bizottság van. Ha valaki hozott mára, azt a kettőt érdemes meghallgatni, kettőt pedig biztos nem tudunk.

ELNÖK: És akkor majd meglátjuk, hogy hogy állunk idővel.

KOSINSZKY ZSUZSA: Elnézést, elnök úr, csak egyetlen dolog. A harmadik napirendi pontnak többek között az is lett volna a célja, hogy előkészítse az OKNT éves jelentéskötetét. Abban maradtunk már korábban - illetve jeleztem, kértem -, hogy annak kéziratát február végéig le kell adni. Nem nagyon tudjuk tehát átvinni...

ELNÖK: Ez világos. A bizottsági elnökök beszámolóit nyilván eltérő készültségi fokban vannak jelen. De egyezünk meg abban, hogy legalább a szinopszis szintjén - ami tehát a kötet tartalmi elfogadásának elengedhetetlen feltétele - minden bizottsági elnök mond valamit. Elfogadható ez? Nincs ellenvélemény? *(Nincs ilyen jelzés.)* Akkor kezdjük az érettségivel!

CSILLAG MÁRTA: A 40/2002-es OM-rendelet módosításának előzetes véleményeztetésére jöttünk a tisztelt Tanács elé. A készülő miniszteri rendelet módosítását két dolog indokolja. Az egyik ok, hogy az OKJ - az országos képzési jegyzék - tartalmában és

szerkezetében is lényegesen megváltozott az elmúlt időben, ennek következtében az Oktatási Minisztérium a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Intézettel együtt lefolytatott egyeztetés eredményeképpen készített egy előterjesztést az NSZFT ülésére. Felkértük a Magyar Szakképzési Társaságot még 2007 decemberében, hogy az OKJ-rendelettel hatályba lépett módosításnak megfelelően dolgozza át a vizsgaszabályzatot, és az érettségi vizsga részletes követelményeiről szóló 40-es rendeletben szereplő tizenkilenc választható szakmai előkészítő vizsgatárgy módosítására tegyen javaslatot.

Az MSZT szakértői ezt a munkát megfelelő határidőre elvégezték, és ilyen módon szeretnénk most önök elé terjeszteni. Ezt megelőzően egyébként az ide vonatkozó kormányrendelet már járt a tisztelet testület előtt. Ez volt tehát a módosítás egyik célja.

E mellett jelen módosítás tartalmazza a nemzetiségi vizsgatárgyak nemzetiségi nyelvi változatait is, a részletes követelményeket horvát, szerb, német, román, szlovák és szlovén nemzetiségi nyelvek vonatkozásában. Ezt az Oktatókutató és Fejlesztő Intézet szakemberei készítették elő. Néhány helyen az Oktatási Hivatal jelzett szakterületünk részére apróbb pontosításokat ebben a rendeletben. Ezek átvezetését tettük meg a hivatal munkatársaival együtt.

Szeretném ebben a körben köszönteni Pósfai urat, aki segítségemre lesz, hogy ha kérdéseik vannak, szakszerű választ kapjanak.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Parancsolj!

DR. SZEVEDY TAS: Köszönöm szépen a lehetőséget. Részben Horn György kérésére szeretném a vita előtt elmondani, hogy az Országos Érettségi Vizsgabizottság ugyanezt a témát már egy héttel korábban tárgyalta, más kérdésekkel együtt. Ez az egyik fő vagy elsődleges napirendi pontunk.

Itt a vizsgabizottság részben tartalmi kérdésekről is ejtett szót, és ott nem volt teljes egyetértés magának a tartalmi változásnak a megítélésében. Határozatot elsősorban arról hozott a bizottság, hogy a jelenlegi módosítás a kodifikációs eljárásoknak való megfelelésben egy fontos lépés, amit nem kíván az Érettségi Vizsgabizottság akadályozni, és nem kíván ilyen értelemben nehéz helyzetet teremteni. Ezzel együtt az Érettségi Vizsgabizottság magának az érettségi javításának vagy finomításának a megoldását nem tartja hosszú távon pozitív változásnak. Itt is fel kívánja hívni a figyelmet arra, hogy maguknak az érettségi tárgyaknak és a tantárgyaknak az összefüggésében egy újfajta megközelítést tartana jónak. Ugyancsak fel kívánja hívni a figyelmet arra, hogy ebben a módosított vizsgaleírásban a szintén az Érettségi Vizsgabizottság által többször képviselt kompetenciafelfogástól eltérő kompetenciaszemlélet tükröződik. Hosszú távon az Érettségi Vizsgabizottság mindenképpen az érettségi vizsgatárgyak érettségi tárgyként való újragondolását, a tantárgyaktól eltérő tárgyak rendszerét kívánja a fejlesztés előterébe hozni.

Jelen pillanatban ezt a javaslatot támogatja a bizottság, ezekkel a megjegyzésekkel, hogy számos ponton a koncepcióval, amely az érettségi ilyen részletekben történő módosítását képviseli, nem ért egyet. Nem tudom, nagyjából azt mondtam-e szerinted is, Ottó, amiről beszéltünk... *(Dr. Mihály Ottó: Ez a lényege.)* Körülbelül ez volt az álláspont.

Nem volt ott Szenes Gyuri, akinek ennél radikálisabb észrevételei is voltak-vannak, esetleg most elmondja. *(Dr. Szenes György: Ha szót kap.)*

ELNÖK: Ez még kérdés - de kapsz.

DR. SZENES GYÖRGY: Köszönöm szépen, elnök úr. Csak azt szeretném megerősíteni, hogy a 100/1997-es kormányrendelet hozománya, hogy most ezt meg kell tenni, hiszen az már a testület jóváhagyásával meg is történt az elmúlt év végén. Itt most semmi más nem történt, mint az országos képzési jegyzék módosulása miatt az eddig is meglévő ilyen típusú tantárgyaknak egy leporolása - hogy finoman fogalmazzak. Semmi újdonság nincs. Ha rossz, ez rossz volt négy évvel ezelőtt is, ha jó volt, akkor az jó most is. Lényeges differenciák ebben a dologban nincsenek. Az új moduláris OKJ lépett életbe. Azt a vitát nem szeretném kezdeni, hogy van-e alapozás, meg hogy mi van a szakképzésben - mert ez nem ide tartozik -, de tényként kell elfogadni, hogy szakmai előkészítő tantárgyak léteznek, ezeket a tantárgyakat önálló tantárgyként tanulják a gyerekek a 9-12. osztályban, ezekből komplex vizsgatantárgyak készültek el. Négy évvel ezelőtt is ez történt, most ennek egy kis tartalmi, korszerűsítése történt az új országos képzési jegyzékben, és az alapozás más lett bizonyos területeken, mint idáig volt.

Én ehhez kérem az OKNT támogatását, hogy a meglévő rendszert különösebb sérelem ne érje. Azzal pedig száz százalékig egyetértek, hogy az érettségi toldozása-foldozása helyett el kellene kezdeni érettségi vizsga koncepcionális módosítását. De ez nem ennek az ülésnek a témája.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ebbe akaszkodnék most bele. Van-e határozott javaslatotok, vagy akár csak körvonalazott javaslatotok, hogy mikorra tudnátok elkészíteni - vagy egy bizottság mikorra tudna elkészíteni - egy olyan napirendet, hogy „Az érettségi vizsga helye, szerepe a közoktatás rendszerében”? Mert ha jól értettem, arról van szó, hogy ezt a keretet nem akartátok érinteni, ezért használjátok a toldozgatást.

DR. SZENES GYÖRGY: Egy új típusú érettségire, egy másik érettségire való javaslat koncepcióját?

ELNÖK: Igen.

DR. SZENES GYÖRGY: Van erre kezdeményezés. A Felsőoktatási Tudományos Tanács is lépett már ebben. Volt együttes ülésünk is. Azt kell mondanom, hogy ha erre igénye van az OKNT-nek, ezt újragondolva - nem vagyok rá felkenve, de biztos vagyok benne - három hónapon belül meg lehet tenni.

ELNÖK: Mihály Ottó!

DR. MIHÁLY OTTÓ: Van egy előzetesen elgondolt dolog, hogy következő alkalommal, éppen hasonló megfontolásokból, az érettségi funkciójáról gondoltunk egy hosszabb elemző dolgot, beszélgetést - egyelőre a magunk körén belül -, és ennek alapján el lehet kezdeni csinálni egy alapvetően csak koncepcionális javaslatot. Őszre ide lehet hozni az OKNT elé - mert úgy szeretnénk, hogy egy kicsit megfürdetjük előtte.

ELNÖK: Ez azt jelenti, hogy szeptemberre?

DR. MIHÁLY OTTÓ: A szeptember borzasztóan rossz hónap... Nekem nagyon tetszik az október. *(Derültség.)* Szeptemberben még kicsit alszunk, egy kicsit elindulunk már, egy kicsit itt vagyunk már, egy kicsit még nem vagyunk itt... A felsőoktatásban érintettek különösen érzékelik ezt a dolgot.

ELNÖK: Akkor a konkrét javaslat az, hogy októberre kerüljön az OKNT elé az érettségi egész problémaköre, helye, szerepe, és erre az Országos Érettségi Vizsgabizottság készít előterjesztést.

DR. MIHÁLY OTTÓ: Egy zárójeles megjegyzés: az OKNT-nek meg az Érettségi Vizsgabizottságnak is van egy máig érvényes határozata ennek az érettséginek az alapvető koncepciójáról. Ezt csak azért mondom, hogy e tekintetben alapvetően ebbe az irányba gondolkodjunk, mert van egy elfogadott határozatunk.

DR. SZENES GYÖRGY: Ezért gondoltam, Ottó, hogy esetleg ezt korábban is idehozhatjuk.

ELNÖK: A számból vetted ki, hogy mi indokolja akkor, hogy ez csak októberre kerüljön ide. A nyár szép, meg szeptemberben még alszunk - mondja Ottó...

DR. SZENES GYÖRGY: Tanév vége előtt.

DR. MIHÁLY OTTÓ: Jó, ha ti ilyen erősek vagytok, akkor lehet június...

ELNÖK: Május? *(Dr. Szabados Lajos: Le kell érettségiznünk! - Közbeszólások.)* Akkor mondhatom, hogy ezt határoztuk? Egyetértünk a májusban? Akkor kezét föl - különben megint számon kéritek rajtam, hogy ne szavaztatok. *(Szavazás.)* Ellenszavazat? *(1) Tartózkodás? (1)* Tehát kéretik, Zsuzsa, a májusi napirendre ezt fölvenni. Előzetesen megkapjuk azokat a dokumentumokat - esetleg újra kiküldésre kerülnek -, amelyek ehhez szükségesek. Köszönöm szépen.

Ez a rendelet így rendben van? Nem volt semmi... *(Dr. Hadházy Tibor: Én szeretnék hozzászólni, de elnök úr nem adott erre lehetőséget!)* Bocsánat!

DR. HADHÁZY TIBOR: Elnézést, csak nem érzékelttem, hogy hozzászólásra lehetőség van. Szeretnék néhány mondatban csatlakozni ahhoz, hogy ezt nyilván át kell gondolni - de én konkrét, szövegszerű javaslatot szeretnék most tenni. Esetleg, ha a testület jónak látja, fontolja ezt meg!

A 6. §-ról van szó, nem véletlenül fizikai kompetenciát érintő részről, amelyben a szövegben a második francia bekezdésben leírt mondat úgy szól, hogy „A természettudományos gondolkodás, megismerési módszerek alapvető sajátosságainak felismerése”. Ezt én többször elolvastam, de számomra nehézséget okozott az értelmezése. *(Csillag Márta: Szövegértés!)* Igen, szövegértési probléma! Ebből én két dolgot tudtam kihámozni. Egyrészt hogy legyen kritérium az, hogy az alapvető természettudományos megismerési módszereket ismerje, másrészt legyen kritérium a problémamegoldó gondolkodás elemeinek kompetens alkalmazása. Én ezt véltem belőle kiolvasni. Ezért a szövegszerű javaslatom az, hogy e helyett a pont helyett, mivel az

utóbbi, amit említettem, a későbbiek során meg van fogalmazva - a következő lap tetején az első francia bekezdés ez utóbbit fogalmazza meg -, a második helyett talán elegendő lenne azt odaírni, ha egyetértésre talál, hogy az alapvető természettudományos megismerési módszerek ismerete vagy elemi ismerete. Bár olyan sok „elemi” van itt, hogy az emelt szintűre is mondanék egy dolgot. A következő oldalon az emelt szintű fizika érettségi vizsgára vonatkozik. Én úgy érzékelttem, hogy az első és a hetedik francia bekezdés szövege részben, jelentős részben átfedi egymást. Ezért a hetediknek a vesszőig terjedő részét teljes mértékben beleérthetőnek vélem az egyesbe, és itt csak annyit hagynék meg, hogy „összetett fizikai feladatok, problémák megoldása”. Hiszen az, hogy logikai összekapcsolást igényel, ott van az elsőben. Ezeket érzékelttem én.

Aztán lenne még egy tiszteletteljes kérdésem. Egy kicsi segítséget kérnék a Magyar értelmező kéziszótártól, illetve a jelenlévőktől. Az jó fogalomhasználat, hogy projektmunka? Már a projektterv is sokszor előfordult, ezzel is óriási gondjaim vannak. De a projektmunka elfogadott terminológia? Nincs ebben jobb szóösszetétel? *(Többen: Jó! - Dr. Szilágyi János: Európában mindenhol elfogadják.)*

CSILLAG MÁRTA: A projektterv egy feladat megtervezése, míg a munka az eredménye. Csoportban végzett.

DR. MIHÁLY OTTÓ: A projektterv a projekt megtervezése. Nem egyszerűen feladat, mert van olyan feladat, ami nem projekt.

CSILLAG MÁRTA: Maga csak a tervezési tevékenység.

DR. SZILÁGYI JÁNOS: Van projektmódszer is.

DR. MIHÁLY OTTÓ: Hadd szóljak ehhez hozzá - miközben teljes egészében értem a problémát. Én nagyon nem szeretném, ha a kompetenciákat tovább egyszerűsíténénk azzal, hogy az egyik alpontként szereplő kompetenciát azzal íránk le, hogy valaminek az ismerete. Ha végigolvassátok, nagyrészt komoly törekvés van arra, hogy valóban képességet, valamire való alkalmasságot fogalmazzanak meg. Nekem az sokkal több, ami most van - még ha kicsit zűrös is a fogalmazás. „A természettudományos gondolkodás, megismerési módszerek alapvető sajátosságainak felismerése” - ez tulajdonképpen egy valamire való képességet jelent, azt jelenti, hogy valamire én képes vagyok, fel tudom ismerni a dolgot. Az ismeret pedig azt jelenti, hogy fel tudom sorolni azt a hat módszert, amit természettudományos módszernek tekintenek. Nem javaslom. Nem akarok ebbe belemenni, de legalább annyiban tényleg kompetenciatípusú gondolkodás jelenik meg, hogy azt követi, hogy az valamire való képességet jelez. Nem egyszerűen azt, hogy ismerem a dolgot, mert az önmagában még nem az. Nem mondom, hogy nem része, de önmagában még nem az. Ez a kétségem azzal kapcsolatban, ami fogalmazási javaslatként elhangzott, miközben érzem, hogy elég nehezen érthető. Én úgy fordítottam le, hogy legalább annyira felkészült, hogy fel tudja ismerni, hogy itt egy természettudományos gondolkodás logikája jelenik meg, valami olyan módszer, ami a természettudományhoz köthető.

Az igazi az lenne, hogy a természettudományos módszerek alkalmazása - az szintén egy kompetencia, hogy képes ezen módszerek alkalmazása. Ha ezt javaslod, kicsit túlzásnak érzem, de logikus lenne. Az a szögletes zárójelben elhangzott mondat, amit fölvetettünk, hogy bizony,

ebben egy egészen más kompetenciafogalom szerepel - az egész OKJ-ben egyébként, cakli-pakli, úgy, ahogy van -, mint amit ma már közmegegyezés alapján elfogadott fogalmi rendszerekben használunk. De ez a szakképzés specialitása biztosan, amit én nem értek.

ELNÖK: Finom voltál! *(Derültség.)*

DR. KARLOVITZ JÁNOS: Csak röviden, három dologról.

Az egyik az, hogy én is azt vettem észre, jó érzéssel mondom, hogy az érettségi kezd egy kicsit eltolódni a gyakorlat felé, tehát lépéseket tesz a gyakorlat, a munkáltatás, a cselekvés irányába. Ezeket a kompetencia- vagy képességdolgokat én magyarul fogalmazom inkább, mert nehéz így értelmezni. De ha azt mondjuk, hogy cselekedtetés és gyakorlat, akkor el tudom fogadni. Ez vissza fog hatni az egész oktatásra, gyakorlatiasabbá fogja tenni - mert az érettségi mindig egy olyan végpont, ami a teljes rendszerre visszahat. Ennek tehát örülhetünk.

Nagy tisztelettel adózom annak, hogy milyen hatalmas rendszer ez az érettségi: itt nemzetiségi nyelveken, meg mindenféle nyelven... Egy óriási rendszer! Nem lesz könnyű megreformálni vagy változtatni, még javítani sem, mert ennek mindenféle kitétele van. De ha már így van, hogy ilyen teret kapnak a nemzetiségi nyelvek, Magyarország ezt egy kicsivel jobban propagálhatná is külföld, Európa számára. Ez egy jó jel, hogy ilyen van, hogy minden nemzetiségi nyelvből lehet érettségizni.

A harmadik egy kérdés. Én nem tudom, hogy én nem ismerem a spanyol jeleket, vagy... De zavaró, hogy a spanyol szövegben végig fordított kérdőjelek, fordított felkiáltójelek vannak - ez nyilván valami géphiba... *(Többen: Nem, nem!)* Ez a spanyol - akkor nagyon köszönöm. Tanultam valamit. *(Derültség.)*

ELNÖK: Vass Vili!

DR. VASS VILMOS: Elnök Úr! Tisztelt tanács! A szövegszerű javaslatához szeretnék röviden hozzászólni. Én az alkalmazást nagymértékben támogatnám, már csak azért is, mert itt a megjelenő kísérletezés, projekt munka - és lehetne még sorolni, hogy milyen gyakorlatias feladatok vannak, ami örömteli - mind azt mondatják, hogy nem elég ezeket ismerni, ezeket használni és alkalmazni kell. Ilyen szinten a szövegszerű javaslatban én ezt támogatnám, ami illeszkedik az utána jövő feladatokhoz is.

ELNÖK: Parancsolj, Nahalka István!

DR. NAHALKA ISTVÁN: Én is ezt támogatnám. Azt viszont szeretném megerősíteni, hogy ez a „felismerése” szó borzalmas. Ha külön veszem, nem ezt a hosszú mondatot, akkor úgy néz ki, hogy a természettudományos gondolkodás felismerése. Nekem először az jut eszembe, hogy ül velem szemben egy ember, gondolkodik, én pedig felismerem, hogy ő természettudományosan gondolkodik... Tudom, hogy nem erről van szó, hanem például szövegeken lehet esetleg felismerni. Csak akkor meg azt kérdezem, hogy Arisztotelész fizikáját ki fogja természettudományos gondolkodásnak tekinteni - én annak tekintem egyébként, csak erről óriási viták kezdődhetnének.

Én is az egyszerűsítésnek, ha úgy tetszik, egy kicsit a keményítésnek vagyok a híve. Ha nem pusztán fel kell ismernem valamit, hanem alkalmaznom is kell, az erősebb követelmény. De

azt hiszem, ez itt indokolt. Úgyis van benne kísérletezés is. A szöveg akkor úgy hangzana, hogy „természettudományos gondolkodás, megismerési módszerek alkalmazása”.

ELNÖK: Más? *(Nincs jelentkező.)* Márta vagy Péter, elfogadhatók ezek a szövegszerű módosítási javaslatok?

PÓSFAI PÉTER: Én köszönöm a javaslatokat, és természetesen ezeket a fizika érettségivizsgáló bizottság elé tárjuk, hiszen ez a szakembergárda alakítja ki ezeket a szövegeket. Ha mondhatom a személyes véleményemet - bár ez itt nyilván nem sokat nyom a latban -, akkor az első mondat kapcsán én is jónak tartom ezt a megfogalmazást. A második kapcsán viszont én más állásponton lennék. Úgy gondolom, hogy az összetett fizikai feladatok, problémák megoldásának egy ellentéte az egyszerű feladatok megoldása, és ugyanabban a témakörben lehet egyszerű meg összetett feladatokat is kitűzni. Azaz sokkal erősebb, hogyha arról szól az a mondat, hogy nemcsak hogy egy összetett feladatot adok fel egy adott témakörben, hanem több témakör ismeretének összekapcsolását igénylő összetett feladatot. Én tehát a második mondatnál meghagynám az eredetit. Ez az én véleményem, de még egyszer mondom, hogy az OKNT javaslatát a szakbizottság elé terjesztjük.

ELNÖK: Más? *(Nincs jelentkező.)* Akkor köszönöm szépen, ezt lezártuk, és visszaadom a szót Mártának.

CSILLAG MÁRTA: Köszönöm szépen. Most már, ha nincs senkinek ellenvetése, a Javaslat a minőségbiztosítás, mérés, értékelés, ellenőrzés támogatása, valamint teljesítménymotivációs pályázati alap igénylési és döntési rendszerének elszámolásáról és ellenőrzéséről szóló miniszteri rendelettervezetet szeretném bemutatni. Tudom, hogy rettenetes címe van, elég nehezen értelmezhető. Kétfajta támogatásról szól ez a miniszteri rendelet, nem is egyszerű támogatási formákról: egy 600 millió forintos támogatást biztosít a költségvetési törvény 5. számú melléklete a fenntartó helyi önkormányzatok számára bizonyos mérési, értékelési, minőségbiztosítási feladatokhoz, a rendelet másik felében pedig annak az 1,1 milliárd forintos költségvetési támogatásnak az elosztási rendjéről rendelkezne, amely azon intézményeket illeti, amelyek minőségirányítási programjuk alapján pedagógus-, illetve alkalmazotti teljesítményértékelési programot működtetnek. Ez a támogatási forma már harmadszor van benne a költségvetési törvényben, míg az előző, általam említett támogatási forma ugyancsak harmadik éve igényelhető a fenntartók által. Tapasztalataink is vannak.

A minőségbiztosítás, mérés, értékelés, ellenőrzés támogatására pályázható keretet négy feladatra osztotta a miniszteri rendelet, tehát négy jogcímen, négy intézménytípus vagy négyfajta eredményt elérő intézmény pályázhatja. A rendelettervezet 3. §-ának d) pontjában található azoknak az intézményeknek a sora, akik azért pályázhatják meg ezt a forrást, mert kiválóan feldolgozzák a mérési eredményüket, és ez alapján beavatkoztak a saját intézményfejlesztési folyamataikba, és ezt bizonyítani tudják. Magyarán, egy ösztönző támogatásról van szó. Ilyen módon ezt a támogatást ők azoknak a pedagógusoknak az elismerésére fordíthatják, akik ebben a munkában részt vesznek. Ez az egyik elem.

Aztán megigényelhető másfajta iskoláknak is: olyan iskolák is megigényelhetik, akik szignifikáns javulást mutatnak az értékelési és mérési eredményekben, tehát legalább egy képességterületen javultak az elmúlt időben, és ez kimutatható. Olyan intézmények is

megpályázhatják, akik az országos átlag alatt maradtak méréseikben a tizedik és a hatodik évfolyamon, valamint olyan intézmények is megpályázhatják, akiket mi magunk között csak leszakadóknak nevezünk, akik az általunk megállapított és a mérési eredményekből megállapítható 400 pontos értékhatár alatt vannak.

Azért vannak ezek a kategóriák ilyen szigorúan szétválasztva ebben a rendeletben, mert éppen mérlegeltük, illetve értékeltük az előző évek tapasztalatait, és úgy látjuk, hogy egyrészt szükséges ösztönözni azokat az intézményeket, amelyek foglalkoznak a mérési eredményekkel, elemzik azoknak az okait. Ellenben szükséges foglalkozni azokkal az intézményekkel is, akik nemcsak hogy az országos átlag alatt maradnak, hanem bizonyos képességterületeken nagyon leszakadnak. Mindegyik típushoz másfajta támogatást javasol ez a miniszteri rendelet. A javuló intézményeknek természetesen lehetősége van módszertani továbbképzéseket igénybe venni, arra is, hogy bemutassák az eredményeiket és pedagógus-továbbképzést akkreditáljanak, tehát hogy egy kicsit bemutassák azt az intézményfejlesztő munkát, amit végeztek. Az országos átlagérték alatti intézményeknek ezzel szemben elsősorban egy fejlesztési csomag kidolgozásához adnánk támogatást. A 400 pontos átlag alatti intézmények esetében azt javasolja ez a miniszteri rendelet, hogy egy komplex külső intézményértékelésen alapuló, korrekt, konkrét feladatokat megfogalmazó intézkedési terv elkészítésére fordítsák, amibe vonják be a fenntartójukat is.

Kimondottan annak az okait szeretnénk feltárni, hogy miért szakad le ez az intézmény most már hosszú évek óta a mérési eredményei szerint, és úgy gondoljuk, már ezekben az esetekben csak egy feltáró külső intézményértékelés, -ellenőrzés tudja felszínre hozni. Természetesen egy intézkedési tervet is meg kellene akkor erre fogalmazni, mint ahogy egyébként azt a közoktatási törvény el is várja ezektől az intézményektől. Ezért ilyen bonyolult ennek a rendeletnek ez a része.

A teljesítménymotivációs pályázati alap lényegében a tavalyi rendszeren alapul, tehát itt kimondottan egy ösztönző támogatásról van szó azon intézmények esetében, akik rendszerszerűen, ellenőrzötten működtetik a saját minőségirányítási rendszereiket, és van pedagógusértékelési rendszerük, amit hajlandók bemutatni a többieknek. Ennek a rendeletnek tavaly óta az az elvárása, hogy az az intézmény, aki pályázik, nyilatkozzék, hogy amennyiben a szakértő bírálók jónak látják, jó gyakorlatok formájában terjeszthető legyen az az intézményi tapasztalat meg gyakorlat, amit ők csinálnak. Ilyen jó gyakorlatok egyébként most is találhatóak az OM honlapján az elmúlt évi pályázatok eredményeképpen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Hozzászólás? Barlai Kati!

BARLAI RÓBERTNÉ: Mehet együtt a kérdés és a hozzászólás?

ELNÖK: Igen.

BARLAI RÓBERTNÉ: Ahogy Márta is mondta, harmadik éve jelenik meg ez a típusú rendelet. Ez nagyon jó, hogy van egy folyamat, amely az intézmények számára már ismert, szinte várják. Azt látom, hogy egyre több intézmény kapcsolódik be. Először idegen volt számukra, de látják, hogy egy másik intézménynek hasznos, hogy pályázik - illetve a fenntartó pályázik, de az intézmény szándéka ebben nagyon fontos.

A szerkezete sem változott, tehát talán egyre inkább érthető az intézmények számára, hogy milyen lehetőségeik vannak ezzel kapcsolatban.

Mennék sorban.

Az első kérdése a 3. §-ra vonatkozik. Ahogy Márta is elmondta, differenciáltan pályázhatnak az intézmények, attól függően, hogy mennyire felkészültek abban, hogy az országos kompetenciamérést beépítik az intézmény működésének, a pedagógiai munkának a folyamatos fejlesztésébe. Vajon egy év alatt kimutatható-e valóban egy szignifikáns javulás? Reális-e, hogyha kimutatják? Félő, hogy miután nem külső kérdezőbiztos megy a tanterembe, nyilván az intézmények érdeke kimutatni, hogy javul. De egy év alatt én szinte lehetetlennek tartom.

Az intézmények is azt javasolják, arra is kellene ebből a pénzből fordítani, hogy mindenképpen egy külső személy menjen be az osztályterembe, amikor megíratják ezt a dolgozatot, ne pedig valaki az adott intézményből, aki nagyon érdekelt abban, hogy ez a dolog javuljon.

A 3. § 2/b pontjában, és végigvonul a rendeleten, hogy TÁM R-1, TÁM R-2 bekezdésének ilyen és ilyen pontjában... Itt ki kellene írni zárójelben, hogy az mit tartalmazott. Ez utalás a tavalyi, tavalyelőtti pályázatokra. Nagyon nehézkes az intézménynek, hogy megkeresse, hogy ott mi volt.

A 3. § 3. pontjával kapcsolatban értem, hogy az átszervezésre került intézményeknél magyarázza a rendelet, hogy mely esetben pályázhat úgy a fenntartó, mintha sose pályázott volna és fordítva, csak egy kicsit a megfogalmazás... Nekem legalábbis többször át kellett olvasnom, hogy megértssem.

A 4. § 1. pontjában arról van szó, hogy ezek a fejlett intézmények már akár akkreditálhatnak is a saját gyakorlatukból továbbképzési programot. De kérdezem én, hogy ezt 30 órásnak gondoljátok, vagy ebbe már beleszámítottuk, hogy a pedagógus-továbbképzési rendelet változni fog, és rövidebb idejű továbbképzésekre is lesz mód - ha nem is akkreditáltakra. Azt nehezen tudom elképzelni, hogy nekik ilyen 30 órás képzésben kell bemutatni azt, hogy mit tettek, szakértőként ismerve azt, hogy milyen munkákat mutattak fel az intézmények ezen a területen. De ez inkább kérdés, hogy a továbbképzési rendelet módosításában gondolkodunk, vagy pedig még az eredetiben.

A 2. pontnál külső javaslat, hogy az egész programcsomagban legyen lehetőség kompetencialapú oktatást segítő tankönyvek, módszertani kiadványok beszerzésére. Tehát fordíthassanak erre is az intézmények, mert egy dolog, hogy továbbképzést vehetnek igénybe, vagy szakértői támogatást, de most már nagyon sok olyan kiadvány van, ami segítheti őket a kompetencialapú oktatásban.

Javaslat továbbá - és ez végigvonult az elmúlt két évben -, hogy azok a pedagógusok, akik ezzel foglalkoznak, majd akkor kaphatnak valami bérkiegészítést, hogyha az intézmény jól teljesít, de szakmai műhelymunka keretében végzett munkára valamit kellene biztosítani azoknak a pedagógusoknak, akik például a továbbképzést továbbadják. Hogy a tantestület 15 százaléka mehet ilyen továbbképzésekre, az benne van a 4. § 2/c pontban, de ezt tovább kellene adni az intézményben, hogy egy közös elemzés készülhessen, és hogy erre is lehessen fordítani az elnyert támogatásból.

Ugyanezen paragrafus 5. pontja szerint a leggyengébbek kötelesek szakértőt igénybe venni, míg az előző esetben önmaga is végezheti, ilyen módon saját maga használhatja fel valóban az összeget.

Az 5. § határidőkről szól, és arról, hogy mit kell benyújtani, mit kell elkészíteni a pályázatban. Ez szerintem teljesen világos. Az 5. § 2/d pontjában viszont az szerepel, hogy a közreműködő szakértő megnevezését és a szakértői igazolványának számát kell beírni. Abban az

esetben is, ha szakmai szolgáltató? Az előzőek szerint vagy szakmai szolgáltatót vehet igénybe, vagy konkrét szakértőt. Ha szakmai szolgáltatót vesz igénybe, akkor is meg kell-e nevezni pontosan a szakértőt, vagy elég, hogyha a szakmai szolgáltatót nevezi meg, aki nyilván rendelkezik az országos szakértői névjegyzéken lévő szakértőkkel?

A 3. pontban az szerepel, hogy a koncepció és ütemterv elkészítéséhez a fenntartó pedagógiai szakmai szolgáltató intézmény közoktatási szakértő vagy más szakmai szervezet közreműködését köteles igénybe venni. Ez a bizonyos lemaradó, leszakadó intézményekre vonatkozik. Mit jelent ez a „más szakmai szervezet”?

Ennyi lenne a kérdésem, illetve a megjegyzésem az országos kompetenciamérés felhasználására, illetve az erre szolgáló pályázattal kapcsolatban.

A teljesítménymotivációs pályázat nagyon jó, mert tényleg szinte ugyanaz, mint a tavalyi. A 7. § 2. pontjában tavaly is problémát okozott, hogy mit jelent az „illetve”. Érdekes módon nem tudták eldönteni még a szakértők sem, hogy ez „és” vagy „vagy”. Az idén is szerepel már előbb, hogy a 4. illetve 6. évfolyamon alulteljesítők. Mit jelent az „illetve 6. évfolyamon”? Hogy mind a két évfolyamon alulteljesít, netán vagy az egyikén, vagy a másikon? Jó lenne az „illetve” szót lecserélni, mert lehet, hogy sokan nem tudjuk, hogy ez mit jelent.

A 7. § 4. pontjában hivatkozik a rendelet a KT 40. § (11) bekezdés 2009. január 1-jétől hatályos rendelkezésének megfelelően a teljesítményértékelési rendszerek átdolgozására. Ez azt jelenti, hogy ez év január 1-je. Ez az a bizonyos közalkalmazotti törvény végrehajtásának rendeletmódosítása, az a bizonyos 138-as? Erről nem nagyon beszéltünk az OKNT-ben, hogy egy közalkalmazotti törvény végrehajtási rendeletébe került be az, hogy az intézmények, akik önállóan elkészítették a saját teljesítményértékelési rendszerüket, most egy végkimenetet, egy központilag kötelező végkimenetet kell adni ennek a teljesítményértékelésnek. Kimondja tehát a közalkalmazotti törvény végrehajtási rendelete, hogy négy minősítése lehet majd egy pedagógusnak: kiemelkedő, megfelelő, kevésbé megfelelő, nem megfelelő, illetve kiválóan alkalmas, alkalmas, kevésbé alkalmas és alkalmatlan. Ezt át kell vezetnie, ugyanakkor ebben a rendeletben az van, hogy ez szeptembertől lép hatályba. Kérdés, erről van-e szó, mert akkor itt pontosítani kellene, hogy mire utal a rendelet.

A 11. oldalon a 11. pont. Ez a része nem változott sokat - Márta is említette -, mégis változott. Tavaly az volt a 11. pontban, hogy a saját teljesítményértékelési rendszerük alkalmazásával kell felosztani azt a bizonyos jutalmat, amit elnyernek. És ez nagyon jó volt, mert igazából most nincs nagy lehetőségük, hogy használják a teljesítményértékelési rendszert konkrétan ösztönzésre, ha nincs hozzá pénz. Viszont az így elnyert pénz esetében tényleg ésszerű, hogy alkalmazzák. Én ezt ide betenném újra, hogy annak a rendszernek az alkalmazásával osszák szét a jutalomra fordítható összeget. Elég szép pénzeket kaptak tavaly is az intézmények, tehát tényleg indokolt, hogy használják a saját teljesítményértékelési rendszerüket.

A 13. oldalon a 7. ponttal kapcsolatban azt mondja, hogy ha elszámol majd az intézmény vagy a fenntartó, mit kell benyújtania a támogatáskezelőhöz, azzal, hogy a b) és a c) pont esetében a teljesítést igazoló szakértői számla hitelesített másolatát. Ha a b) pontban nem kell feltétlenül szakértőt alkalmaznia, b) esetű intézmények maguk is... *(Csillag Márta: Akkor nem nyújtja be a számlát.)*

Az a) és a d) pályázatokra készülő intézményeknek mit kell benyújtani? Csak az indikátortáblázatot? Semmilyen dokumentumot nem kell? Mert ezt lehet kiolvasni ebből, hogy számukra csak az indikátortáblázat kitöltése szükséges.

Jönnek a mellékletek.

Az 5. számú mellékletnél, amely a bírálati szempontokat tartalmazza egy táblázatban, ide is be kellene írni, hogy a közalkalmazotti törvény végrehajtási rendeletében szabályozott értékelési kimenetet megtaláljuk-e az intézmény teljesítményértékelési rendszerében. Tehát ez is legyen megfigyelési szempont a szakértők számára.

Végül egy összefoglaló. Én nem tudom, milyen összegek kerülnek idén elosztásra a két pályázat esetében, viszont jó lenne arányosítani az országos kompetenciamérés felhasználásával és annak az iskola fejlesztésébe való beépítésével kapcsolatos feladatokhoz - függetlenül attól, hogy kis intézmény vagy nagy -, és inkább a feladathoz rendelni az összegeket, nem az intézmény nagyságához. Nagyon kicsi az eltérés abban, hogy milyen feladatokat kell végrehajtani attól függően, hogy egy összevont, nagy intézményről van szó, vagy egy 30 fős tantestületről - sőt, nekik akkor maguknak kell mindent elkészíteni.

Nem tudom, van-e ilyen arányosítás, hogy az intézmény nagyságától függ majd a megpályázható illetve elnyerhető összeg.

Nem tudom, érthető voltam-e. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Hunyady Zsuzsa!

DR. HUNYADY GYÖRGYNÉ: Nekem valódi szövegértési gyakorlatot jelentett ez a rendelet, hogy megértsem. Most különösképpen főosztályvezető asszony rövid, tömör összefoglalása után azt gondolom, hogy értem. Ennek ellenére maradt egy csomó kérdésem. Ezeket azért teszem föl, mert talán szövegponosítással is járhatnak a válaszok, legalábbis az én megértésem lesz teljesebb.

A vezetői összefoglalóval kapcsolatosan szeretném megjegyezni - másutt is probléma, de én itt írtam föl magamnak -, hogy az intézményi pedagóguslétszám alapján igényelhetőek ezek a támogatások, később pontosan föl is sorolja a rendelettervezet, hogy kik tartoznak ebbe a körbe. Ott nem szerepelnek - mondhatnánk: értelemszerűen, de ez nem biztos - az iskolapszichológusok. Az a kérdésem, hogy ha az iskolapszichológus az iskola, a fenntartó által fenntartott intézmény állományában van, nem külső szakértő, nem nevelési tanácsadóban dolgozik, akkor miért nem szerepelhet itt olyan módon, mint ahogy a szabadidő-szervező például beszámíthat a létszámba adott esetben, egy támogatás elnyerésekor.

A másik megjegyzésem a bevezetővel kapcsolatos. Azt gondolom, hogy ez teljesen értelemszerű, de esetleg nem ártana megfontolni, hogy a támogatás megilleti a közoktatási feladatot ellátó nem állami intézményt, aztán jönnek még a gyakorlóiskolák is. Ez a „megilleti” egy kicsit erősebb kifejezés, mint az, hogy itt tulajdonképpen pályázni kell támogatások elnyerésére. A pályázati lehetőség illeti meg, és az egy kicsit más, mint a támogatás. Lehet, hogy nyelvészkedés vagy szórszálhasogatás, de nem teljesen. Különösképpen azért nem, mert itt nem szerepel az a megszorítás, hogy ugyanazon feltételekkel, mint amelyeket az előző bekezdésben... Azért mondom, hogy ez értelemszerű, csak amikor vita van belőle, akkor nézzük meg azt a szöveget, hogy a nem állami intézménynél nincs az a kitétel, hogy ugyanolyan feltételekkel, mint a korábbiakban.

A következő kérdésekre megint azt lehet válaszolni, hogy értelemszerű. A 3. § (2) bekezdése négy pontban határozza meg a csoportokat, amelyek pályázhatnak. Vannak intézmények - nemcsak elvileg, gyakorlatilag is -, amelyek több kategóriába tartozhatnak. Az is lehetséges, hogy valaki valamelyik mért képességterületen az országos átlag alatt van, és az is lehetséges, hogy ugyanakkor egy másik képességterületen mondjuk szignifikánsan javult az előző

évhez képest. Ez nem abszurd helyzet, még ha nem is túl gyakori. És így tovább, lehetne a variációkat még mondani. Azt látom a rendeletből, és gondolom, mindenki látja, hogy egy jogcímen, de különböző kategóriákban lehet pályázni. Van-e arra nézve valami segítség vagy elképzelés, megfontolás, hogy ha ilyen egybeesés van, akkor az intézménynek melyikben előnyösebb pályáznia, vagy beleszólunk-e ebbe kívülről? A szakértők erről tudnak-e valamit? Nem tudom, érthető-e a problémám, mert én azt gondolom, így kívülállóként olvasva ezt a rendeletet, hogy az egyáltalán nem mindegy, hogy mely kategóriában indul el, ha esetleg több kategóriában is indulhatna.

Itt van egy szövegszerű apróság is. A (3) bekezdésben, ahol az átszervezett intézményekről, kistérségi átszervezések miatt létrejött új konglomerátumokról van szó, azt mondja, hogy az intézményátszervezés során az OM-azonosítójuk nem változott, a 3. § (2) bekezdésének a)-c) pontja szerinti kategóriákban is pályázhat a támogatásra a fenntartó. Az ő esetükben több kategóriában is pályázhatnak. Ez akkor azt jelenti, hogy a tagintézményeik - vagy nem tudom, hogy hívjuk - miatt lehet többet pályázni? A társultak közül az egyik az egyikben indulhat, a másik másikban? Vagy hogy van ez? Egy OM-azonosítójuk van, tehát elvben, ha itt ez megengedő, akkor ezek a konglomerátumok több ilyen kategóriában is indulhatnak, akár ugyanaz a kisiskolájuk is. Ez egész biztosan nem világos, holott itt csak egy „is” szerepel talán többetként, és ez okozhatja a zavart.

Nekem is feltűnt, és Kati, bár mondta, nem kommentálta, hogy a c) pont alapján pályázók kötelesek közoktatási szakértőt vagy szolgáltató intézményt igénybe venni. Ezt még értem is: ők a leggyengébbek, ahhoz kötjük, hogy szakértelmet vegyenek igénybe. Az már egy kicsit furcsa, hogy a pályázat beadásakor - tehát nemcsak ami a pályázat végeredménye lesz, hogy egy intézkedési tervet készítenek, hanem a beadáskor - a koncepció és ütemterv elkészítéséhez is szakértőt kell igénybe venniük, aztán ezt a pénzt csak a szakértőre használhatják föl. Magyarul, ha a c) pont alapján a leggyengébb vagy legnehezebb helyzetű - mindegy, hogy most hogy nevezzük - fenntartója pályázik, akkor a szakértőnek pályázik, nem az iskolának. Majd az iskolának lesz belőle haszna. Ez jó, csak nem jól értem.

CSILLAG MÁRTA: Bocsánat, hogy most rögtön válaszolok. Amikor külső szakmai ellenőrzést írunk elő egy intézménynél, azt nem végezheti más, mint külső szakértő a közoktatási törvény értelmében. Ez egy törvényi kötelezettség. Itt pedig nem mást írunk elő, mint egy külső intézményértékelést. Nem a belső fejlesztést írjuk elő a leggyengébbeknél, hanem azt, hogy vizsgálják meg, hogy mi az oka annak, hogy az intézmény miért nyújt olyan gyenge teljesítményt már hosszú évek óta. Ezt ne a nevelőtestület vizsgálja meg egyedül, hanem külső szakértelem bevonásával vizsgálják meg. Külső szakértelmet bevonni, amikor szakmai ellenőrzésről beszélünk, a közoktatási törvény értelmében köteles közoktatási szakértőt igénybe venni. Itt a rendelet végig a törvénynek felel meg azáltal, hogy ezt írja elő. A feladatot döntöttük el, hogy a leggyengébbek esetén már külső kontroll szükséges, hogy miért nem tudnak abban az iskolában már harmadik évben kimutathatóan olvasni a gyerekek.

Bocsánat, hogy közbeszóltam.

DR. HUNYADY GYÖRGYNÉ: Teljesen rendben van, értem én, az intézkedési terv azonban nemcsak egy külső kontroll.

CSILLAG MÁRTA: Az már nem.

DR. HUNYADY GYÖRGYNÉ: Az intézkedési terv egy olyan feladatsor, amit neki kell majd végrehajtani, nota bene, a külső értékelés alapján - vagy zárójelben hozzáteszem, hogy annak alapján is. A pályázáshoz ide az van írva, hogy intézkedési terv elkészítéséhez köteles igénybe venni. És ha csak arra fizethet ki, akkor semmi másra nem fizethet ki, mint erre a bizonyos külső értékelésre. És nem az intézkedési terv elkészítésére, hanem annak egy részére, ami egy külső elemzés. Mert ide ez van írva, hogy intézkedési terv elkészítésére fordíthatják. A (6) bekezdés: „az intézmények fenntartói a támogatásból kizárólag az igénybe vett szakértő vagy pedagógiai szakmai szolgáltató intézmény megbízási díját finanszírozhatják”. Nem akarom ezt tovább fűzni, biztos úgy van, ahogy mondjátok - csak érthetetlen ez így, nem egészen az, amit most szóban mondtál.

Egyébként azt szeretném még ehhez hozzáfűzni, hogy egyedül ennek a pontnak az utolsó mondatában szerepel az az egy szó, hogy „a fenntartó az intézkedési terve elkészítéséhez az intézkedési tervben foglaltak végrehajtásához...”. Sem eddig, sem ezt követően nem volt arról szó, hogy a c) pontban jelentkezőknek nemcsak az intézkedési tervet kell elkészíteni, hanem azt mindjárt végre is kell hajtani. Itt van hogy a végrehajtásához szakmai szolgáltató intézményt és szakértőt kell igénybe vennie. Eddig - még egyszer hangsúlyozom - nem volt szó arról, hogy neki ezt végre is kell hajtania. Hajtsa végre - de akkor ez nem egy féléves program, nem annyi pénz, nemcsak a külsőnek fizethető stb. Akárhogy olvasom, szerintem itt van valami zavar.

Mindjárt befejezem, de még van egy-két kérdésem. Az egyiket tényleg csak azért kérdezem, mert a nyelvezetet nem ismerem, és szeretnék nyugodt lenni. A 8. oldalon a (7) bekezdésben arról van szó, hogy a gyakorlóiskolák normatív támogatása soron lévő előirányzat terhére év végén pótelőirányzatként kapják meg, ha nyertek. A „terhére” engem mindig aggaszt, hogy ez nem a növekményt jelenti, hanem a csökkenést, de lehet, hogy itt nem így van. Másrészt ez az egyetlen olyan csoport, amelyik majd csak később vagy sokkal később kapja meg, ilyen pótelőirányzatként. A felsőoktatási intézmények helyzetét tekintve még ez is gond lehet, hogy ezt így megelőlegezzék. Ha nem, akkor viszont ők nem tudnak elszámolni ebben az évben. Van arra lehetőség, hogy átvigyék júniusra, ez később ott van, de akkor a gyakorlóiskoláknak csak ez a lehetőség. Mert ha pótelőirányzatként az év végén kapják meg, akkor jutnak pénzhez, akkor csak a következő júniusban tudják ezt teljesíteni. Nem mindenhol van így, de sok helyen gond lehet ennek a megelőlegezése.

Még két kérdés. A teljesítménymotivációval kapcsolatban a (2) bekezdésben felsorolja az előterjesztés az a), b), c), d) pontokban, hogy kik pályázhatnak, ha az (1) bekezdésben megjelölt feltételeknek megfelel. Tehát az az alap. Akárhogy olvasom, nem tudtam rájönni, hogy ki nem pályázhat. Meg kell nézni ezt az a), b), c), d) pontot: világos, hogy ott válik el először a dolog, hogy azok pályázhatnak - d) -, akik eddig nem igényeltek támogatást. Ha megfelelnek - de ezt már nem teszem hozzá. Az a), b), c) arról szól, hogy akik eddig is pályáztak már, milyen feltételek esetén pályázhatnak újra. Ebben az van, hogy az a) és a b) feltételt két minősítéshez köti: a kiválóhoz meg a jól megfelelőhez. Ha „jól megfelelt”-tel is lehet pályázni, akkor nyilvánvaló, hogy kiválóval is lehet. Akkor a b) és az a) biztosan átfedi egymást. Nem személyében vagy intézményben fedí át, hanem felsorolásban. És marad a c), akiknek a benyújtott pályázata elutasításra került. Itt van ez olyan lehetőség, hogy valakit kizárjunk a pályázatból. Ha ugyanis rossz minősítés alapján került elutasításra, nem pedig pénzhiány miatt, vagy mert túl sok volt az eszkimó a fókára. Ha a miatt utasították el, hogy jó volt, de nem jutott neki, akkor a b)-be tartozik, akkor újra pályázhat.

Csak akkor van értelme itt felsorolást tenni, ha valakit kizárunk, különben mindenki pályázhat erre, ha az egyesnek megfelel. Kizárni csak a rossz teljesítmény alapján lehet. Ez logikai játék, de ha valaki ezt végigolvassa, és esetleg végiggondolja, akkor csak egyetlen értelmét találhatja ezek alapján, ha nekem igazam van, a felsorolásnak: preferenciának tarthatja. Preferenciasornak. Ha ez a szándéka a rendelet alkotójának, hogy ez egy preferenciasort jelentsen, akkor oda kell írni. Én ezt nem találtam odaírva. Aki már pályázott és kiváló volt, az előnyben részesül ahhoz képest, aki még egyáltalán nem pályázott, esetleg most lesz kiváló. De hozzá képest még az is előnyben van, aki már pályázott, de csak „jól megfelelt” volt, sőt, az is, akit elutasítottak - de már pályázott. A leghátrányosabb helyzetben van a d), aki most pályázik, és lehet akármilyen kiváló, az előző három csoportból jelentkezettek előnyben vannak hozzá képest.

Ez látszólag logikai játék, de nem az: ez koncepcionális kérdés. És akkor ezt világossá kell tenni, mert ez az intézmények számára egyáltalán nem közömbös kérdés.

Még egy kérdésem van, amely főként a mellékletekre vonatkozik, de nemcsak azokra, és teljesen apró vagy pitiáner dolog. De már mégis megütötte a szememet: mindenhol első példányt kell beadni és még egy vagy két hitelesített példányt. A jegyzőkönyvekből, a tervekben, ebből-abból, ami kell a dokumentációhoz. Én már beleképzelem magam egy intézményvezető helyébe: én nem minden dokumentumból adnám oda szívesen az első példányt, merthogy az kellhet az intézménynek, és nem is baj, ha az intézmény irattárában a hiteles első példány szerepel. Gondoljunk bele, hogy ennek most, egy ilyen kistérségi egyesülésnél milyen óriási jelentősége volt, hogy a tagintézményekben hiteles első példányokkal kell dokumentálni bármit. Ez a HEFOP-nál is óriási cirkusz volt, mert ott is mindig az első példányt kérték. Az a kérdésem, visszakapják-e az intézmények, merthogy bizonyos esetekben ráadásul még komikus is az első példányt kérni, mert például az IMIP megfelelő fejezetéből az első példányt kérni hitelesítve, annak nincs jelentősége, mert ha kiemelem az első példányból, az az egy fejezet ugyanolyan lesz, mint a másolat, legfeljebb az egyikre rá kell írni, hogy ez az első hitelesített példány, a másik meg a második hitelesített példány, mert a számítógép ugyanúgy hozza ki mind a két fejezetet. De ez csak egy helyen van így, azt hiszem, az 5. mellékletnél. Ez kevésbé érdekes, mint az, hogy ki fogja a hiteles jegyzőkönyveket, egyebeket őrizni a továbbiakban.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: További kérdés, hozzászólás? *(Nincs jelentkező.)* Akkor, Márta, tisztelettel kérjük a válaszokat.

CSILLAG MÁRTA: Elnézést kérek, lehet, hogy itt-ott elveszítettem a fonalat, mert sok volt az apró megjegyzés. Katinak mondanám először, hogy meg fogom nézni a jegyzőkönyv alapján a kodifikációs javaslataidat, de ha megengeded, azokra nem reagálnék most. Mert van olyan, amit magam is úgy gondolom, hogy jól értelmezhető, amit mondtál, és megnézném a kollégáimmal.

Elvi dolog, hogy tudjuk megállapítani, hogy javul-e a mérés. Péter közben megpróbált utánanézni: az előző kompetenciamérés teljesen minőségbiztosított kompetenciamérés volt Magyarországon. Elég komoly forrásokat vont be az OKM annak érdekében, hogy mérésbiztosok jelenjenek meg az intézményekben - Péter tudja mondani a pontos arányt.

PÓSFAI PÉTER: Minden egyes - több mint ötezer - telephelyre megy külső mérési koordinátor. Tavaly is ment. Külső felügyelettel zajlik a kompetenciamérés.

CSILLAG MÁRTA: Ez talán nem volt köztudott, mert ez a tavalyi, a 2008-as kompetenciamérés volt először teljes minőségbiztosítással. *(Görbe László: Voltak, igaz.)* Köszönöm szépen.

Az adatok feldolgozottak, és a mérési adatok alapján minden intézményről tudjuk, hogy a négy közül melyik kategóriába sorolható. Az Oktatási Hivatal által minden mérési eredmény feldolgozott, és ez alapján a hivatal listászerűen meg tudja mondani nekünk azokat a közoktatási intézményi telephelyeket, amelyek joggal pályázhatnak az egyik, a másik, a harmadik vagy a negyedik forrástípusra. Pontos adatokon alapuló rendelet-előkészítésről van tehát szó.

A továbbképzési rendeletről kérdeztél, hogy továbbképzést akkreditálhat. Itt nyilván az eredeti értelmében szerepel, és ez egy lehetőség. Nagyon fontos szempont volt, amire felhívtad a figyelmet, hogy mire fordíthatják még ezeket a fejlesztési forrásokat, hogy esetleg ennek bővítsük a körét. Erre vonatkozóan megjegyzem: az Oktatási Minisztérium kapott javaslatokat, és gondolom, hogy a szakmai körben - merthogy most mennek ki ezek a rendeletek szakmai egyeztetésre - erre vonatkozóan még fogunk is kapni az intézményektől, hogy mi merül fel igényként. Például taneszközüvásárlás, vagy a saját pedagógus elismerése. Én ez elől semmiképpen sem szeretnék elzárkózni, hiszen az az érdekünk, hogy a intézmények azokat az eszközöket tudják megfinanszírozni, amik segítik a fejlesztő munkájukat.

A 138-as rendelet vonatkozásában: igen, ez egy próbálkozása a szakterületnek, hogy az intézmények kezdjék el átalakítani a teljesítményértékelési programjukat a Kjt.-nek megfelelően. De zárójelben szeretném elmondani, hogy fordítva volt a dolog: a Kjt. írta elő eredendően minden közalkalmazott számára a minősítés rendszerét, és a közoktatás volt az a terület, ahol sikerült elérnünk a törvény elfogadásakor, hogy a közoktatásban már működő teljesítményértékelési rendszernek felellessen meg ez a minősítési rendszer. Ehhez arra van szükség, hogy ezt a rendszert egy kicsit átgondolják az intézmények. Lényegében a régi, a közoktatásban nem túl jó emlékeket idéző minősítési rendszert nem szerette volna a szakpolitika visszacsempészni a közoktatás rendszerébe, még akkor sem, hogyha a közalkalmazottak mindegyikére egyébként az elkövetkező időben ez a rendszer lesz igaz. Meg kell feleltetni a teljesítményértékelési rendszert, tehát a megfelelő pontokon értékelni kell a pedagógust a közoktatásban, amit a Kjt. minősítésként ír elő. Ennek a rendszernek az átgondolására szeretnénk ösztönözni. A határidőket megnézem.

Az iskolapszichológus. Nem tudtuk beletenni, mert pedagógus munkakörrel van szó, az iskolapszichológus pedig nem pedagógus munkakörben foglalkoztatott. A rendeletekben felsorolt összes többi pedagógus munkakör a közoktatásban.

A támogatás megilleti... érdekes, hogy friss szem mit vesz észre! Ez egy plusz lehetőség, mert a költségvetési törvény 5. számú melléklete, amely a támogatásokról szól, ezeket a forrásokat az önkormányzati intézményekbe írja elő. A miniszter, aki rendelkezik a humán intézmények, az egyházi, alapítványi intézmények finanszírozásáról, rendeletében szabályozhatja és szabályozza is itt, hogy ugyanezek a támogatások valóban ugyanezekkel a feltételekkel megilletik ezeket az intézményeket is. Ezért használjuk ezt a - ezek szerint eléggé ellentmondásos - kitéltet immár hosszú évek óta. Ez azt jelenti, amit Zsuzsa éppen feltételezett, hogy természetesen ugyanolyan feltételekkel jár nekik ugyanaz a támogatás.

Az OM-azonosítókkal kapcsolatos probléma, amit az átmeneti szabályok között jelölt Zsuzsa, ez nem azt jelenti, hogy nekik több a lehetőségük, hanem hogy nem szűnik meg egy lehetőségük. Azokról az intézményekről van szó, akik tavaly még önálló intézményként pályáztak, idén viszont már nem tudnának, mert összevonták ezt a nevelőtestületet egy másikkal,

aminek következtében az a lehetőség, ami az a) pontban van, számukra kiesne, hiszen már egy új nevelőtestület tagjai. Megpróbáltuk ezeket a helyzeteket - talán nem elég érthetően - kezelni, amik az intézmény-összevonásokban meg az előző évek ügyeiben sok iskolát hátrányosan érintenek. Megpróbáltuk olyan helyzetbe hozni, mintha ismét egyedül pályázhatna. Nem tudom, világos-e.

DR. HUNYADY GYÖRGYNÉ: Az világos volt, csak én nem ezt mondtam, vagy nem ezt akartam mondani, hanem azt, hogy ők két pontba is beleférnek. Szerintem lehet átfedés, és ti is azt íjátok, hogy lehet az a) és a c) között, ha „kategóriákban is pályázhat”. Ebből arra következtetek, hogy ők két helyen is pályázhatnak, ezért kérdeztem, hogy ha egy intézmény van, és esetleg átfedés van, akkor ő csak egy helyen pályázhat-e.

CSILLAG MÁRTA: Szándékos volt, igen.

Az intézkedési terv elkészítése és végrehajtása. Én azt gondolom, ez a forrás nem fogja tudni fedezni az intézkedési terv végrehajtását, úgyhogy köszönöm szépen ezt az észrevételt. Azért emelték be a kollégáim, mert szerintem sajnos szó szerint betették a közoktatási törvény ide vonatkozó szabályát - úgyhogy ezt fogjuk módosítani. De erre való az egyeztetés, úgyhogy köszönöm az észrevételt.

A preferenciasor. Igen, ez egy preferenciasor, amelyet a kollégáim összeállítottak. Ebből az első két, illetve három pont lényegében azon intézmények sora, akik évek óta megjelennek a pályázatainkon. Nem is kívánunk tőlük különösebben mellékleteket bekérni, csak kiegészítéseket a tavaly és tavalyelőtt beadott anyagaikhoz - mint a pedagógiai program meg a minőségirányítási program. Amennyiben idén pályáznak, szinte egy kvázi automatikus módon támogatjuk a továbbiakban is őket, vagyis támogatja a pályázat. Ez az elképzelés.

DR. HUNYADY GYÖRGYNÉ: Hány évig fog így menni?

CSILLAG MÁRTA: Nem tudom. Remélem, hogy addig, amíg a minőségi munkavégzésért adható keresetkiegészítés beépülhet a közoktatás rendszerébe, és azok az intézmények, amelyek értékelik a pedagógusok munkáját, ezért önállóan megjelenő bérelemként differenciálni tudják a pedagógusok tevékenységét. Legalábbis ez lenne a szakmapolitikai célunk, hogy legyen olyan bérelem a közoktatásban, ami elismeri a többletmunkát, a kiváló minőséget és az eredményes pedagógustevékenységet.

Köszönöm szépen az észrevételeket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További kérdés? *(Nincs ilyen jelzés.)* A válaszokat köszönjük. Ennek a dokumentumnak a tárgyalását befejeztük. Jöhet a következő!

CSILLAG MÁRTA: Az érettségi és szakmai vizsgák lebonyolításáról és támogatási igényeinek szabályairól. Csak két mondatot szeretnék elé tenni. Az egyik, hogy az 1 milliárd forintos támogatási összeg, ami a középszintű érettségi önkormányzati támogatását jelenti, új. Nem találkozhattak eddig velem, ez egy forrásbővítés. Megjelent a költségvetési törvényben, a fenntartók pályázhatják a középszintű vizsgák lebonyolításához szükséges intézményi feladatokra. Nem azonos azokkal a pályázatokkal, amiket eddig az Oktatási Minisztérium írt ki, hanem a fölötti pluszforrás. Meg fog jelenni egyébként ezen túli támogatási forma is, vélhetően

az elkövetkező időben, amely az érettségi vizsgaelnökök finanszírozását lesz hivatott támogatni. Az elszámolás és igénylés szabályait tartalmazza a rendelet.

A szakmai vizsgák lebonyolításához adható támogatás pedig nem változott az előző évekhez képest.

ELNÖK: Kérdés, vélemény?

BÁTYAI LÁSZLÓ: Nincs a rendelettel semmi bajom. A baj az, hogy nem változott az elmúlt évekhez képest a szakmai vizsgák díjazása. A problémám máshol jelentkezik: egy gyakorlati probléma. Nincs összhang a 20/2008-as SZMM-rendelet és e rendelet között. Az összhang hiánya ott jelentkezik, hogy a támogatás alapja a szakmai vizsgát ténylegesen megkezdett tanulók létszáma. A vizsga díjazásáról szóló 20/2008-as SZMM-rendelet viszont azt mondja, hogy a vizsga díjazása a lejelentett hallgatók alapján történik, nem a vizsgát megkezdett hallgatók létszáma alapján. Egy iskolánál jelentkezik ez a gyakorlatban: februárban, amikor jogvesztő hatállyal írásban jelentkezik a gyerek a szakmai érettségi és egyéb vizsgákra, ezt a létszámot köteles lejelenteni az iskola, amikor bejelentkezik az NSZFI-nél szakmai vizsgára, de e létszám alapján kell díjaznia a vizsgabizottságot, nem a május-júniusi vizsgaidőszakban a vizsgát megkezdett hallgatók létszáma alapján. Vagyis egyrészt ki kell fizetnie, másrészt vissza kell utalnia ezt a díjat.

A másik csak egy apró megjegyzés. Mivel nekünk már van rá mérésünk, ez a 6 ezer forint nagyon nem reális szám. A hagyományosnál, a régi OKJ-nál közelít, de most már a moduláris vizsgák jönnek, ahol számításaink szerint, a ténylegesen lezajló vizsgák alapján - hiszen február 1-jétől már az új alapján kell megtenni - 10-15 ezer forintra jön ki egy főre kalkulálva, vizsgatevékenységtől függően. Én tudom, hogy ez támogatás...

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Van-e más? *(Nincs jelentkező.)* Márta!

CSILLAG MÁRTA: A szakmai vizsgák támogatására a költségvetésben szereplő 570 millió forint van. Tavaly ez 470 millió volt, éppen a moduláris vizsgákra való áttérés miatt, kérésünkre egy 100 millió forintos többletet sikerült elérnünk a nem könnyű 2009-es költségvetési évben. Nem tudok mást mondani, mint hogy annyit tudunk elosztani, amennyit biztosítani tudott a Magyar Köztársaság költségvetése. Mi is olyan 12-13 ezer forint körüli összeget számoltunk a szakmai vizsgáknál. De szeretném elmondani, hogy az érettségivel ugyanez a helyzet. Nyilvánvaló, hogy az összes költséget az odaadható támogatás most sem fogja fedezni. A tavalyihoz képest sokkal jobb állapotok lesznek azonban, merthogy tavaly lényegesen kevesebb támogatást tudtunk adni az önkormányzatoknak a középszintű érettségi vizsgára. Én úgy gondolom, itt meg fog emelkedni, de vélhetően nem fogja fedezni a költségeket. *(Bátyai László: Tisztában vagyok vele, hogy ez támogatás.)*

ELNÖK: Parancsolj!

DR. SZEVEDY TAS: A vizsgalebonyolítással kapcsolatos kérdésem volna. Az anyagból nem volt számomra teljesen világos, de az Oktatási Hivatalnak az érettségi lebonyolításáról szóló tájékoztatásában igen, hogy az érettségi elnökök díját az idei évtől az Oktatási Hivatal fizeti, tehát

nem az intézmények kapják meg, és utalják át. A kérdésem, hogy ez milyen lebonyolítási ok miatt történik így. Az intézmények általában megelőlegezték ezt a díjat az érettségi elnököknek. A megelőlegezés azt jelenti, hogy motiváló erővel hatott az érettségi elnökök jelentkezésére és részvételére, hogy ott azonnal fizettek. Tudjuk, hogy jó esetben szeptember végén vagy inkább később szoktuk megkapni az érettségire vonatkozó díjakat az iskolában, és az az önkormányzaton keresztül megy. A tájékoztató levélben, amely az érettségi lebonyolításáról szólt, volt egy olyan - számomra legalábbis picit meglepő - kérés vagy javaslat, miszerint az érettségi során egy napra csak egy vizsgát szervezzenek az iskolák, hiszen nem biztos, hogy az OKÉV biztosítani tud egy-egy iskolába az adott napra több érettségi elnököt. Hogyha ezt a motiváló lehetőséget - hogy az érettségin a díjat azonnal megkapja az érettségi elnök - is kockáztatjuk azzal, hogy jóval később lesz kifizetés, valamint azt, hogy az iskolákban az elmúlt nyolc év gyakorlata szerint az érettségi elnökök számlával is megkaphatták az érettségi díjukat, ami sokaknak kedvezőbb, mint az úgynevezett tiszteletdíjként való kifizetés, tartok attól, hogy ez az amúgy is időnként szűkös érettségi elnöki részvételt még szűkösebbé teszi, ami a rendszer működtetése szempontjából gondot jelent. Igazából az a kérdésem, hogy mi a valódi oka az érettségi elnöki kifizetésnek az iskolából Oktatási Hivatalba történő átkerülésének. Esetleg nem az, hogy az iskolák kiegészíthették ezt az összeget? Az iskolák egy részében volt arra lehetőség, hogy az érettségi elnök magasabb díjat kapjon, mint a törvény által előírt. Az Oktatási Hivatalban elég csekély valószínűségét látom annak, hogy bármelyik elnök az előírtnál nagyobb összeget kapjon. Vajon ez a magyarázata, és nem látja-e a hivatal azt a veszélyt, amit ebben mi mint gyakorló lebonyolítók, vizsgaközpontok látunk, hogy csökken a bizottsági elnökségre jelentkezés hajlandósága? Ez eddig sem volt olyan nagyon bőséges.

ELNÖK: További megjegyzés? Parancsolj!

GÖRBE LÁSZLÓ: Kapcsolódnék: ha négy osztályt érettségiztetünk, egyszerűen nem férünk bele az időbe.

ELNÖK: Pósfai úr válaszol vagy Márta?

CSILLAG MÁRTA: Köszönöm szépen. Mondjuk ez nem tartozik a rendelethez, mert ez a rendelet nem szól az érettségi elnökök finanszírozásáról, arról egy közlemény fog szólni az elkövetkező időben. Azért említettem az érettségi elnökök finanszírozását, mert azt ebből a forrásból nem kell megoldani. Ez azért nagy könnyebbség, gondolom, az önkormányzatoknak, hogy központi forrásból oldjuk meg az érettségi elnökök finanszírozását. Ennek pedig az az oka, hogy többek között ez volt az önkormányzatok kérése, hogy könnyítsünk a terheiken, emeljük a támogatási összeget - ez megtörtént -, és ha lehetséges, a személyi költségek egy részét vállalja át... *(Dr. Szabó Tas: Tehát ez az önkormányzatok kérése?)* Így van. Nagyon komoly terheket jeleztek az önkormányzatok az elmúlt évben, ami a középszintű érettségi vizsgák lebonyolítását illette. Gondoltuk, hogy ennek a személyi költségnek a központi költségvetés által történő megfinanszírozása jócskán könnyíti az önkormányzati terheket.

PÓSFAI PÉTER: Amennyiben ez lesz idén az új rendezés azt a teljesen ellentmondásos helyzetet - ami a jogszabályból adódott -, hogy az Oktatási Hivatal bízta meg az érettségi elnököt,

és mégsem az fizeti, hanem az iskola, a saját helyi szokásai szerint. Ez nyilván egyszerűsítés és a tényleges helyzet beállítása.

A kifizetések időpontjával kapcsolatban pedig semmiféle probléma nem volt az elmúlt években sem. Idén is nyáron megkapta minden pedagógus, aki az Oktatási Hivatallal kapcsolatba került az érettségi kapcsán, a megfelelő megbízási díjat, amennyiben ő is beküldte hozzá a megfelelő igazolást. Előre kifizetni nyilván nem lehet, csak a tényleges vizsgázók számának függvényében, a végzett munka után, a nyáron. Ezzel nem lesz gond.

ELNÖK: Ha nincs további kérdés, menjünk tovább! Még két dokumentum van, ugye, Márta?

CSILLAG MÁRTA: Nálam három van még. Következik a szakközépiskola 11-12. évfolyamán az iskolai gyakorlati oktatás támogatása. Én nem kívánok kiegészítést tenni. Szenes úr biztosan tesz észrevételeket.

DR. SZENES GYÖRGY: Ha nagyon muszáj, természetesen. Ez egy óriási lehetőség, hiszen elismeri a minisztérium, hogy most már nemcsak a 9-10., hanem a 11-12. osztályban is szakmacsoportos alapozás van a szakközépiskolákban. Ezeknek mind személyi, mind dologi kiadásai lényegesen nagyobbak, mint egy osztályban történő oktatásnál, hiszen csoportbontásban történik. Ez nagyon nagy lehetőség az iskolák számára. Természetesen egyetértünk azzal, hogy nem mindenki kapja meg, csak azok, akik kellő mennyiségben tartanak ilyen típusú órát, tehát a pedagógiai programban benne van, hogy beszámítják ezt a szakmai képzésbe. Nagyon korrekt, nagyon jó intézkedés. Néhány évi vívódás után sikerült elérni.

ELNÖK: Megjegyzés? *(Nincs jelentkező.)* Köszönöm, mehetünk tovább!

CSILLAG MÁRTA: Az alapfokú művészetoktatási intézmények támogatása a tavalyi évhez hasonló rendszerben folyik. A forrás a 860 millió forint. A minősítés szerint súlyozza az alapfokú művészetoktatási intézmények támogatását, és új eleme, ami ezen intézmények kérése volt, hogy az elnyert támogatást dologi kiadásokra is fordíthassák.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdés, hozzászólás?

DR. IKER JÁNOS: Összhangban van a rendelettel.

ELNÖK: Köszönjük szépen. A következő pont?

CSILLAG MÁRTA: A sajátos nevelési igényű gyermekekkel foglalkozó pedagógusok és az osztályfőnökök pótlékának kiegészítéséről szól a miniszteri rendelet tervezete. Röviden elmondom a konstrukcióját.

A 138-as kormányrendelet megemelte a gyógypedagógiai és osztályfőnöki pótlék alsó határát. Ez a rendelet arról rendelkezik, hogy a pedagógus kollégáknak ezt az alsó határt mindenképpen el kell érniük. A többi forrást, amit az intézmény pályázhat, differenciáltan használhatja fel ugyanezen pótlékok emelésére.

Van még egy fontos eleme. Mindig meg szokták kérdezni gyakorló intézményvezetők meg önkormányzatok, hogy akinél már magasabb a pótlék összege, mint a minimum, az rosszul jár-e. E rendelet szerint nem, mert a fenntartó és az intézmény ez után a dolgozó, osztályfőnök kolléga után is megkapja ugyanazt a támogatást, aki már most eléri azt a minimális határt, így módja van differenciálni belőle.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdés? Parancsolj!

GÖRBE LÁSZLÓ: A támogatást akkor lehet igénybe venni, hogyha a tanulók egyharmada... Igazából ez a rendelet kizárja a pályázásból azokat az intézményeket, ahol ennél kevesebb sajátos nevelési igényű gyermek, tehát tulajdonképpen integrálnak olyan fiatalokat, akik sajátos nevelést igényelnek, de nincsenek annyian. Ha egy iskola felvállalja, hogy van akár 4-5 diszlexiás, diszgráfiás vagy mozgáskorlátozott, akivel foglalkozunk, semmilyen pályázati lehetőséget nem kapunk. Annyi mindent kellene csinálni, hogy jogosultak legyünk, hogy nem tudja az intézmény megtenni, nem vagyok hajlandó ennyit dolgozni érte - már bocsánat! -, mert többbe kerül, mint amennyit kapnánk utána. Itt is az az érzésem, hogy ha minden osztályban egyharmada lenne, akkor olyan 500 ezer forintot pályázhatnék, ahogy kiszámolta a gazdasági vezető, a huszonöt osztályra. Nem biztos, hogy megéri megcsinálni.

CSILLAG MÁRTA: Ebből a rendeletről?

GÖRBE LÁSZLÓ: Az osztályfőnökök segítségével ez szerintem nagyon kevés. Egyetértek, hogy támogassuk, csak én az összeget kevésnek tartom arra, hogy igazából motivált legyen, illetve kimaradnak azok a diákok, akiket föl vállal egy intézmény, de sokkal kevesebben vannak, mint a 30 százalék.

ELNÖK: Ha nincs több kérdés...

CSILLAG MÁRTA: A költségvetési törvény úgy fogalmaz, hogy a gyógypedagógiai pótlék azon fenntartók intézményeinek jár - és felsorolja taxatívén, hogy kiknek. Ez egy meghatározottság. Itt valóban azoknak az intézményeknek a pedagógusai kaphatnak gyógypedagógiai pótlékot, akik nem integráltak, hanem nagyobb számban foglalkoznak sajátos nevelési igényű gyermekekkel. Ennek nyilván egyetlen dolog tud határt szabni: a forrás. Hogyha az integrált rendszert is beépíti a szabályozás, akkor ennek a forrásnak körülbelül tízszeresére van szükség, hiszen a 6 ezer magyar közoktatási intézményből nagyon keveset tudok említeni, aki nem foglalkozik integráltak sajátos nevelési igényű gyermekekkel. Nem a cél volt, hogy az ő munkájukat nem ismerjük el, hanem a lehetőségek nem engedték meg. Valóban így van tehát: csak azon kollégáknak jár, akiknek egyébként is járt a gyógypedagógiai pótlék, azt pedig a jogszabályokban meghatározott kör veheti igénybe.

GÖRBE LÁSZLÓ: Nem bántani szeretném a rendeletet, csak azt szeretném mondani...

CSILLAG MÁRTA: Értettem, nem is úgy vettem.

GÖRBE LÁSZLÓ: Miután az oktatási kormányzat nagyon komoly törekvéseket tesz arra, hogy integráljuk ezeket a diákokat az intézményekben, és nem támogatja azokat, akik bár kisebb százalékban, de elindulnak ezen integráció felé, ezek valószínűleg sokkal inkább peremre szorulnak, mert egyre kevésbé tudjuk felvállalni. A 22 óra feszültsége és - hadd fogalmazzak így - fáradtsága lassan érződik a tantestületek kimerültségén. Én azt gondolom, egyre nagyobb nyomás alá kerül az igazgató a felvételinél, hogy „Ugye, igazgató úr, nem veszel fel ilyen diákat!”. Ha nem segítjük ezeket az intézményeket, akkor egyre jobban kiszorúlnak ezek a gyerekek abból, hogy lehetőséget kapjanak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Meghallgattuk.

GÖRBE LÁSZLÓ: Szeretném, ha jegyzőkönyvben szerepelne.

ELNÖK: Mindig szerepel. Én még nem láttam, hogy valami kimaradt volna. *(Dr. Szenes György: Pedig sokszor milyen jó volna, ha kimaradna!)*
Van még valami, Márta?

CSILLAG MÁRTA: Nekem nincs, köszönöm szépen. *(Közbeszólások: Elnöki beszámoló.)* Ha most egy kis szünet van, engedjék meg nekem: egy dobozban itt hagyom azoknak a kerettanterveknek a CD-jét, amelyeket az elmúlt időben szíveskedtek véleményezni, jóváhagyni: a kompetenciaalapú, a komprehenzív szép sorban benne vannak. Minden közoktatási intézménybe elküldtük Szüdi úr nevében, és szeretném önöknek is átadni. Lehet többet is vinni.

ELNÖK: Köszönjük a részvételt, Márta!

CSILLAG MÁRTA: Köszönöm szépen, további jó munkát kívánok!

ELNÖK: A bizottsági elnökök közül ki számol be?

DR. SZABADOS LAJOS: Tisztelt Köznevelési Tanács! A Tankönyv és Taneszköz Bizottság nevében a következőket tudom mondani:

Írásos anyagot két részben fogunk hozni. Az egyik az a tájékoztató, tanulmány, amelyet Karlovitz János ígért, és amit megtárgyaltunk, másrészt a bizottság jelentését, amihez csatolni fogjuk a munkatervünket, és csatolni fogunk egy együttműködési megállapodást, ami az SZTTT - a Szakképzési Tankönyv és Taneszköz Tanács -, a DTMB - tehát a Digitális Tananyag Minősítő Bizottság - és a Tankönyvbizottság együttműködéséből jött létre. Így fog belépni az írásos jelentésünk.

Tartalmáról annyit, hogy a tankönyvrendelet módosult, ezzel szeretnénk foglalkozni. A rendelet megjelenése után még egyes elbírálásokat végeztünk, most befejeztük. Ezekről és az általunk már nem bíráltaokról egy statisztikai kimutatást fogunk adni. Ez azt jelentette, hogy ebben az időszakban a bizottságnak új stílusra, új módszerre volt szüksége, ezért napirendeket javasoltunk, ezeket tárgyaljuk. Most például a bírálati szempontsor első olvasatban történő felülvizsgálata zajlott le, és ezt folytatjuk tovább.

Ezt fogja tartalmazni, amit leadunk írásban.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tartjátok a határidőt, ugye?

DR. SZABADOS LAJOS: Igen.

ELNÖK: Jegyzőkönyvben van.

DR. IKER JÁNOS: Éppen ma is üléseztünk tíz óraker. Eddig öt ülést tartottunk, mintegy harminc szakirányú továbbképzést és pedagógus-szakvizsgát bíráltunk el.

Kialakítottunk egy munkastílust, együttműködést az Oktatási Hivatallal. Az Oktatási Hivatal osztályvezetője valamennyi ülésünkön részt vesz, és megállapodtunk, hogy milyen mederben történik a bírálat. Ezzel rendben is lennénk, csak a rendelettel van egy kis gondunk. A rendelet egyszerűsítette a szakirányú továbbképzési szakkal kapcsolatos előírásokat: nem kell részletes tanterveket beadni, mellékelni, hanem elég a fő ismeretköröket és a kompetenciákat megjelölni. Ebből az következik, hogy nem látható pontosan, milyen értelmezések vannak mögötte. Erre vonatkozóan javaslatot tettünk az Oktatási Hivatalnak, hogy vagy egy módszertani levéllel, vagy egy rendeletpontosítással tegyék ezt meg.

A másik problémája ennek a rendeletnek, hogy míg korábban született egy akkreditált továbbképzési szak vagy szakirányú továbbképzés, akkor az alapítás megtörtént, és az indítási engedélyt az intézmények a központi alapítás alapján csinálhatták. Most valamennyi intézmény kér szakalapítást és -indítást, így aztán már a hatodik fejlesztő pedagógiát akkreditáljuk, és nyilvánvaló, az intézményi autonómia gazdagsága jegyében. A fő témakörök megvannak, ugyanakkor nyilvánvaló, hogy ezeknek a tanúsítványoknak a kompatibilitása megkérdőjelezhető. Ezt érdemes lenne talán fölvetni a rendeletmódosítás kapcsán.

A másik problémánk volt a megnevezés, abban egységes álláspontra jutottunk. Olyan, hogy szakértői pedagógus szakvizsga nem létezik. Azt mondjuk, hogy pedagógus szakvizsga, szakirányú továbbképzési szak, valamilyen szakterületen, és akkor így nem keveredik például az a szakértői funkció, amit korábban lehetett szerezni ilyen fajta pedagógus szakvizsgával, és az a szakértői funkció, ami van a közoktatásban. Számtalan ilyen vita volt, épp a közoktatási főosztály állt elő olyannal, hogy aki elvégezte a szakértői pedagógus szakvizsgát, reklamálta, hogy miért nem került fel a jegyzékre. Azért nem került fel a jegyzékre, mert a közoktatási szakértői listára kerülés egy más akkreditáció alapján történik. Próbáltuk ezt kiküszöbölni.

A fejlesztő pedagógiával kapcsolatban még az merült föl, hogy ha valaki pedagógus szakvizsgát tesz fejlesztő pedagógus szakterületen, akkor azt miként használja az igazgató. Az igazgatók nem egyformán kezelik: fejlesztő pedagógusként alkalmazzák. Ez akkor használható, ha ő tanítóként dolgozik, és van két fejlesztő órája. De nem alkalmazható például általánosan fejlesztőre, nem is beszélve arról, hogy sokan fejlesztő pedagógusként önálló státuszban alkalmazzák, még gyógypedagógiai órákat is rábíznak, amire meg nincs képzése. A gyógypedagógus fejlesztő pedagógus jogosult ilyen állásra. Ezzel kapcsolatban tehát vannak anomáliák. Az alkalmazási feltételeket pontosabban kell az iskoláknak, igazgatóknak e tekintetben alkalmazni, javasoljuk eljuttatni fenntartóknak, intézményeknek.

A határidőt tartani fogjuk, és beadjuk a jelentést. Köszönöm a figyelmet.

DR. HADHÁZY TIBOR: Nagyon röviden beszámolnék arról, hogy a Digitális Tananyag Minősítő Bizottság a kért jelentést első közelítésben elkészítette, akár most is prezentálni lehetne,

de a testület minden tagja lehetőséget kapott arra, hogy ezt az anyagot megkapja, kiegészítse, észrevételeit megtegye. De időben be fogjuk adni.

A beszámoló főbb gondolatait szeretném röviden ismertetni.

Ebben a beszámolóban be fogjuk mutatni a testület újjáalakulását. Metodikáját tekintve annyiban tér el a korábbi testülettől, hogy a korábbi az OKNT három főt delegált, a korábbi ez nem így volt. Az összlétszámot a szakmai szervezetek ajánlása alapján egészítettük ki, így a bizottságnak hét tagja van, és két, illetve három állandó meghívottja.

Minden hónap negyedik csütörtökén rendszeresen ülésezünk, az elfogadott ügyrendünknek, illetve az üléstervnek megfelelően. Azok az eredmények, amelyekről beszámolhatunk, az alábbiak:

Jelentős lépésként könyveljük el, hogy a tankönyvvé nyilvánítás valamint az iskolai tankönyvellátás rendjéről szóló rendelet 1. számú mellékletében gyakorlatilag teljes egészében megjelent a bizottság által kidolgozott klasszifikálása a digitális taneszközöknek, illetve a bírálati szempontok is módosultak.

A második fontos eredmény, hogy a bírálat megkezdéséhez minden dokumentumot elkészítettünk, amelyet az OKNT jóvá is hagyott a múlt év októberében. Így tehát a minősítési munka indulhat.

Részesei vagyunk annak az együttműködésnek, amelyről Szabados kollégám szólt.

Vannak lezáratlan kérdések, amelyek a munkában előttünk állnak, erről is szó esik itt. Ilyen a 30 órás pedagógus-továbbképzés kidolgozása. Visszatérően foglalkozunk a terminológiával, hiszen a digitális taneszköz, tananyag terminológiai eltérése mind a rendeletben, mind a bizottság megnevezésében is pillanatnyilag komoly - nem alaptalan - viták alapja. Azon kívül egyre inkább előtérbe kerül egy kérdés, amit nem tudunk megoldani, nevezetesen a digitális tananyagok, taneszközök árkorlátjára vagy beárazására vonatkozó javaslatot a tankönyvek mintájára. Ennek szakmai és más okai is vannak. Röviden ezt is ismertetve az az észrevételünk, hogy feltehetően önálló rendeletnek kell foglalkozni majdan a digitális tananyagok, taneszközök alkalmazásával, jóváhagyásával, metodikájával, mert a tankönyvrendelet már sokat módosult mellékvizén ez a dinamikusan fejlődő terület nehezen kezelhető.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Egy kérdést tennék föl ezzel kapcsolatban. Most javasoltad, hogy erre kellene egy külön intézkedés. Várható, hogy ti be fogtok terjeszteni erre vonatkozóan valamilyen javaslatot?

DR. HADHÁZY TIBOR: Igen, bár hozzá kell tennem, hogy a kezdeményezés, a rendeletalkotás nem a testület feladata. Mint szakmai tanácsadó testület, egy ilyen rendeletalkotásban szívesen részt veszünk. Birtokomban van államtitkár úr levele, aki egyelőre még türelemre intett bennünket.

ELNÖK: Köszönöm. Parancsolj!

DR. SZILÁGYI JÁNOS: A Szakképzési Bizottság egy új bizottság, korábban nem működött. Az OKNT megalakulásával jött létre. Feladatunk, fő profilunk, hogy megvizsgáljuk, figyelemmel kísérjük a közoktatás és a szakképzés közötti kapcsolatot, az ezzel kapcsolatos

átmenetet, amiről ma is szó volt, a 9-10. osztályból a szakképzésbe történő zökkenőmentes opciók kidolgozását. Ezzel kapcsolatban különböző elemzéseket végeztünk. Négy ülést szerveztünk a megalakulás óta. Ezen belül vizsgáltuk többek között az új OKJ és a szakközépiskolai szakmacsoportos alapképzés közötti kapcsolatot, hogy hogyan lehet beszámítani a szakmacsoportos alapképzést, illetve az új OKJ és az érettségire történő felkészülés összehangolását. Másrészt vizsgáltuk, hogy az úgynevezett leszakadó rétegek - akik még a nyolc osztályos általános iskolai végzettséggel sem rendelkeznek - hogyan emelhetők be a szakképzés rendszerébe, hiszen óriásira duzzadt ezeknek a száma. Gyakorlatilag egyre nagyobb teret hódítanak a szakképzésben ezek a rétegek.

Amikor szó volt arról, hogy összevonják a kisadókat, akkor kezdeményezéssel éltünk, és egy olyan állásfoglalás született, hogy ki-ki a maga területén próbáljon lobbyzni az ügy érdekében. Végül lekerült a napirendről a kisadók kérdése. *(Közbeszólásra:)* Hogy mik ezek a kisadók? A kötelező szakképzési, az innovációs és a rehabilitációs járulékok befizetése. Ezt egy alapba akarták összevonni, és gyakorlatilag a Pénzügyminisztérium felügyelete alá akarták vonni. Ez tulajdonképpen azt a kockázatot vonta volna maga után, hogy azok a szakképzési források, amikből az Oktatási és Kulturális Minisztérium, a Szociális és Munkaügyi Minisztérium, a szakiskolai program - és sorolhatnám - gazdálkodik, nehéz helyzetbe kerülhettek volna. Egyébként épp tegnap olvastam, hogy most megint elkezdik ezt vizsgálni...

Arra a megállapításra jutottunk, hogy intenzívebb munkát kell végezni, mert 2008-ban igazából nem tudtuk azt a munkát elvégezni, amit szerettünk volna, úgyhogy önkritikát is gyakoroltunk.

Körülbelül ennyi lett volna.

ELNÖK: Köszönjük. Kérdés? *(Nincs.)* Kéretik ezeket a jelentéseket írásban leadni Zsuzsának február végéig, mert a kötet nem fog elkészülni. A pénz megvan rá, el kell költeni, de elkölteni csak bizonyos célra lehet: nyomdát lekötni meg hasonlók. Nagyon fontos. Zsuzsa a lelkemre kötötte, hogy kellő keménységgel lépjek föl.

KOSINSZKY ZSUZSA: A következő ülés időpontja, elnök úr?

ELNÖK: Van egy hozzám Zsuzsa közvetítésével eljuttatott kérés. Kajtárné Botár Borbála kérése. Miniszter úrnak és közvetlen munkatársának az OKNT-üléseken való részvétele időpont-ütközés miatt akadályozott: a miniszteri értekezlet is csütörtökön van. E miatt egyszer már egy órával későbbre tettük a kezdést, és most az a kérés merült föl, hogy változtassa meg az OKNT az ülés időpontját, csütörtökről tegye át egy másik napra. Erre nem adtam választ. Az volt a válaszom, hogy megkérdezem az OKNT-t.

DR. IKER JÁNOS: Nehéz ügy!

DR. SZABADOS LAJOS: Pedagógusok vagyunk, órarend szerint megyünk.

ELNÖK: Imádom, hogy érvelsz - még azt se tudod, hogy mit válaszoltam. Ezt mind tudom.

Látjátok-e lehetőségét annak... *(Többen: Nem!)*

GÖRBE LÁSZLÓ: Szeptembertől.

ELNÖK: Az egy másik kérdés, hogy azt megvizsgáljuk, hogy jövő szeptembertől, amikor új órarendek készülnek. Térjünk vissza erre a kérdésre májusban, amikor a következő tanévre vonatkozó OKNT-t érintő kérdésekről, így az ülés rendjéről is beszélünk majd.

BARLAI RÓBERTNÉ: A miniszteri értekezletet tegyék át jövő szeptembertől!

ELNÖK: Ez igaz, csak nem az én kompetenciám. *(Közbeszólás: De javasolni lehet!)* Javasolni fogom egy feljegyzésben, hogy ennek a tenispályának két oldalán játszanak: mi itt játszunk, ők ott, a labda nem mindig itt pattog.

DR. SZENES GYÖRGY: A miniszteri értekezlet reggel kezdődik?

KOSINSZKY ZSUZSA: Minden csütörtökön tíz órakor.

DR. SZABADOS LAJOS: Miért nem nyolckor kezdik?

ELNÖK: Örülök, mert ugyanezt válaszoltam, hogy itt kialakult éves rend van, amin nem fog sikerülni változtatni - csak nem akartam megelőlegezni ezt. Nem mintha az az illúzióm volna, hogy nagy befolyással vagyok az OKNT határozataira, de így volt korrekt.

Köszönöm szépen, az ülést befejeztük. Március 12-én találkozunk, a megbeszélés szerint ez a szakképzésről fog szólni.

(Az ülés végének időpontja: 13 óra 47 perc)